

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જો જાણાઃ કેયમવિદ્યા ? કોડ્યં મોહઃ ? કેયમાત્મવશ્ચનતા ? કેયમાત્મવૈરિકતા ? યેન યૂયં ગૃહ્યથ વિપયેષુ । મુહ્યથ કલ્પત્રેષુ । દુષ્ટ્યથ ધનેષુ । સ્નિહ્યથ સ્વજનેષુ । દૃષ્યથ યૌવનેષુ । તુષ્યથ નિજરૂપેષુ । પુષ્યથ પ્રિયસક્તેષુ । રૂપ્યથ હિતોપદેશેષુ । દુષ્યથ ગુણેષુ । નશ્યથ સન્માર્ગાત્સત્સ્વપ્નસ્માદશેષુ સહાયેષુ । પ્રીયથ સાંસારિકસુખેષુ । ન પુનર્યુગ્મચ્ચસ્યથ જ્ઞાનં । નાનુશીલ્યથ દર્શનં । નાનુતિષ્ઠથ ચારિત્રં । નાચરથ તપઃ । ન કુરુથ સંયમં । ન સંપાદયથ સંસૃતગુણમંજારજાગનમાત્માનમિતિ । एवं च तिष्ठतां जवतां जो जद्र! निरर्थ-कोऽयं मनुष्यजवः । निष्फलमस्मादशसन्निधानं । निष्प्रयोजनो जवतां परिज्ञानाजिमानः । अकिञ्चित्करमिव जगददर्शनासादनं । एवं हि स्वार्थभ्रंशः परम-वशिष्यते । स च जवतामङ्गत्वमाह्वयति । न पुनश्चिरादपि विषयादिषु संतोषः । तन्न युक्तमेवमासितुं जवादृशां । अतो मुञ्चत विषयप्रतिबन्धं । परिहरत स्वजन-स्नेहादિકं । निरहयत धनजवनममत्वव्यसनं । परित्यजत निःशेषं सांसारिक-मल्लज्जावाદ્રં । શુદ્ધીત જાગવર્તી જાવદીક્ષાં । વિષય સંજ્ઞાનાદિગુણગણ-સંચયં । પ્રણયત તેનાત્માનં । જવત સ્વાર્થસાધકા યાત્સન્નિહિતા જવતાં વયં ।

उपमिति भवप्रपञ्चा कथा.

પુસ્તક ૩૦ મું.

પ્રાગણ. સં. ૧૯૯૧. શાકે ૧૮૩૬.

અમ'ક ૧૨ મો.

અમળ અને પંડિત સ્ત્રીનો સંવાદ.

(ગોખીચંદ લડકા ! બાદલ વરસે રે—એ રાગ.)

કોઈ અમાણુ લાણેલી, સંખીઓ મળી રે ચરચા કરે. એ ટેક. (કોરસ)

અભાણુ—અભાણુ કહે સુણ સજની મારી, આપણુ સરજ્યાં નારી;

ક્યાં કરવો બહેપાર સ્ત્રીઓને, ઘર ઘરે હુશિયારી રે.

કોઈ ૧

ભાણુ ગણુ ને વળી ભૂલવું, મગજમારી શીદ કરવી ?

ભણીને ભેદુ સ્ત્રીહી લખવી, કુળ મરબદ વિસરવી રે.

કોઈ ૨

૩૦૦

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ભાણેદી—વેપારાર્થે ભણતર ગણતર, સ્ત્રીને બહેન ન ભણવું; સદાચારમય જીવન કરવા, સ્ત્રીનીતિ ભણતર ભણવું રે.	કોઈં ૩
ભણવું ભૂલવું ભાગ્ય પ્રમાણે, ઉદય વ્યર્થ ન જાવે; બેદુ સીંદ્રી લગે ન સુકુળા, ભણી રહે સરલ સ્વભાવે રે.	કોઈં ૪
ઘર ઉંણા ઇલકાય પલકમાં, ભર્યો ન ઇલકે હલકે; નશ્ટ કોઈ નીતિમય શિક્ષણવીણ, અર્થદમ્ય ભણી ભડકે રે.	કોઈં ૫

ગણાણ—ભણી શૃંગારિક ગ્રન્થો વાંચે, બાહેર ભાષણ આલે; નાટક ચેટક મેળે ખેલે, જ્યાં ત્યાં માકું ઘાલે રે.	કોઈં ૬
જુદ ગરમા ને છત્રી ઝોઘી, દેખાડે તન સુરતી; આજાં ઝીણાં સજે વસ વણી, માનુ દિગમ્બર મૂર્તિ રે.	કોઈં ૭
ગાત તાતથી વાંકી ચાલે, ન ગણે પતિ મતિ પાની; સારસરીયાનાં સામું આલે, અંકુશ વણ તોફાની રે.	કોઈં ૮

ભાણેદી—શૃંગારિક ગ્રન્થો નાવેલો, વિષ્ણુધા કદીય ન વાંચે; ધર્મશાસ્ત્ર ને ગ્રન્થ નીતિના, વાંચે વર્તન સાચે રે.	કોઈં ૯
મેળે ખેલે બાહેર ભાષણ, સ્વપ્નાંતર નવ ઇચ્છે; પરધર પરશેરી નવ ભડકે, પતિને પ્રભુ સમ પ્રીચ્છે રે.	કોઈં ૧૦
ગાત તાત ને સાસરીયાનો, વિનય કરે વિગ્નાની; સપ જખ સૌ વૃદ્ધ આજથી, ઘરધંધામાં શાણી રે.	કોઈં ૧૧
વિપરીત વર્તન કરે ભણીને, જ્ઞાન ન તે કદી કહીએ; ધાર્મિક નીતિમય જ્ઞાન વિના શુક, પાઠ જ્ઞાન તે લહીએ રે.	કોઈં ૧૨
સીતા શ્રાવિ ને દમયંતી, સતીઓ હતી ભણેદી; ભારતવર્ષતણી ભણી કીર્તિ, અજવાળી ગુણવેદી રે.	કોઈં ૧૩
પણ તનુમને નીતિમય શિક્ષણ, દેતાં દેશ સુધારા; સ્ત્રી શિક્ષણ વિણ પતિત દેશ થઈ, વધ્યા ઘણા કુધારા રે.	કોઈં ૧૪
ધરસંસારના રથ તોફાની, ઉભય ચક્રથી ચાલે; દંપતી સરખી બેઠ હોય તો, વહાણ અરાખર હાલે રે.	કોઈં ૧૫
પતિ વિષ્ણુ ને પ્રિયા અણુધના, દુઃખનો ચોક ન આરો; પ્રિયા પડિતા પતિ મૂર્ખનો, વ્યર્થ જન્ય જનમાશે રે.	કોઈં ૧૬
જાવી ગાતા આજા ખોળે, પ્રજા સમાન સ્વભાવે; ધાય સાન સંસ્કાર પ્રમાણે, છીપ સમ મોતી થાવે રે.	કોઈં ૧૭
આજસમ ને વૃદ્ધવિવાહે, દાર દેશમાં વાળયો; પ્રભાવ ચો સૌ અભણ સ્ત્રીઓનો, વહેમ કુસંપ નિહાળ્યો રે.	કોઈં ૧૮
કલ્યાણિક ઉદાર દેશ ને, ભાવી પ્રજાનો કરવા; હો તનુમને નીતિમય શિક્ષણ, કષ્ટ કોમનાં હરવા રે.	કોઈં ૧૯

શ્રાવક યોગ્ય કરણીની સજાય.

૩૭૧

અભાણુ—અભાણુ કહે ધન્ય ધન્ય ભણેલી, જન્મ સફળ કરનારી; સુશ્રિતો શણગાર સુંદરી, પુણ્ય પતોતી પ્યારી રે.	કોષ ૨૦
ધન્ય સખી મુજ ભ્રાન્તિ ટાળી, હૃદય ક્યું અજવાણુ; ભાણવાનો અભ્યાસ કરું હું, બોલ બહેન તુજ પાણું રે.	કોષ ૨૧
(કોરસ) આર્ય દેશ હિતચિંતક દેશી, ઘો નીતિ શિક્ષણ સાચું; જ્ઞાન દાન ઘો નિજ બાળને, હૃદય ન કરશે કાચું રે.	કોષ ૨૨
બાળા મંગળ માળા ગારો, હરખે આશીર્વાદ; નીતિપથના અન્થ ગુથશે, સાંકળચંદ સંવાદે-રે.	કોષ ૨૩

શ્રાવક યોગ્ય કરણીની સજાય.

યોપાધ.

- શ્રાવક તું ઉઠે પરવાત, ચાર ઘડી લે પાછલી રાત;
મનમાં સમરે શ્રી નવકાર, જેમ પામે ભવસાથર પાર. ૧.
- કવણુ^૧ દેવ કવણુ ગુરુ ધર્મ, કવણુ અમારું છે કુળ કર્મ;
કવણુ અમારો છે વ્યવસાય,^૨ એવું ચિંતવજો મનમાંય. ૨.
- સામાયિક લેજો મન શુદ્ધ, ધર્મની હૈડે ધરજો શુદ્ધ;
પડિક્કમાણું કરજો રચણીતણું,^૩ પાતક આલોચે આપણું. ૩.
- કાયાશક્તે કરે પચ્ચખખાણુ, સૂધી પાલે જિનની આણુ;
ભણજો ગણજો સ્તવન સજાય, જિણુદુતિ^૪ નિસ્તારે થાય. ૪.
- ચિતારે^૫ નિત્ય ચઉદે નીમ, પાલે દયા જીવતાં સીમ;
હેલરે જાઈ જીહારે દેવ, દ્રવ્ય ભાવથી કરજો સેવ. ૫.
- યોપાળે^૬ ગુરુ વંદજો જાય, સુણો વંખાણુ સદા ચિત્ત લાય;
નિર્દુષણ ને સૂજતો આહાર, સાધુને દેજો સુવિચાર. ૬.
- સામી વત્સલ^૭ કરજો ઘણું, સગપણ મોહોડું સામીતણું;
દુઃખિયા હીણા દીનને દેખ, કરજો તાસ દયા સુવિશેષ. ૭.
- ઘર^૮ અનુસારે દેજો દાન, મોહોટોશું મ કરે અભિમાન;
ગુરુને મુખ લેજો આખડી,^૯ ધર્મ ન મૂડીશ એકે ઘડી. ૮.

૧ કાણુ. ૨ વ્યાપાર-રોજગાર. ૩ રાત્રીનું. ૪ પાપ. ૫ જેથી. ૬ ચૌદ નિયમ સદાય ધારજો. ૭ પૌપદશાળા-કિપાત્રયે જર્મ. ૮ દોષ વગરનો સાધુને ખપે એવો શુદ્ધ માન. ૯ સ્વધર્મીનો સેવા. ૧૦ સંપત્ત પ્રમાણે. ૧૧ બળીયા સાથે ગાય બીડીશ નદિ. ૧૨ ૧૧, નિયમ, પ્રતિસા.

- યોગ શુદ્ધ કરે વ્યાપાર, યોછા અધિકારનો પરિહાર;
 ૧ ભરજે કેની કૂડી સાખ, કૂડા જતશું કથન મ લાખ. ૯.
 ગાનતકાચ^૧ કહી ગાત્રીશ, અવાશ્ય^૨ ગાવિશ વિશ્રાવિશ;
 તે બક્ષણ નામે કીજે કિમે, કાચાં કુણાં ફળ મત જિમે. ૧૦.
 સતીભોજનાના ખંડુ દોષ, જાણીને કરજે સંતોષ;
 સ્વછ સાધુ લોહ ને ગળી, મધુ ધાવડી મત વેચો વળી. ૧૧.
 વળી મ કરાવે રંગણ પાસ, દૂપણ ઘણાં કહ્યાં છે તાસ;
 પાણી ગળજે જો જો વાર, આણુગલ પીતાં દોષ અપાર. ૧૨.
 છવાણીનાં^૩ કરજે યતન, પાતક છંડી કરજે પુણ્ય;
 છાણાં ઈંધન ચૂલો જોય, વાવરજે જેમ પાપ ન હોય. ૧૩.
 ઘૂતની પરે વાવરજે નીર, આણુગલ/નીર મ ધોઈશ ચીર;
 અદાવત સૂધું પાલજે, અતિચાર સઘળા ટાળજે. ૧૪.
 કહ્યાં પગરે કર્મદાન, પાપતણી પરહરજે ખાણ;
 કિશું મ લેજે આનંદ મંડ, મિથ્યા મેલ મ ભરજે પિંડ. ૧૫.
 અમકિત શુદ્ધ હૈરે રાખજે, જોલ વિચારીને ભાખજે;
 પાંચ તિથિ મ કરજે આરંભ, પાળો શિયલ તજો મન દંભ. ૧૬.
 લેલ તક^૪ ઘૂત દૂધ ને દહીં, ઉઘાડાં મત મેલો મહી;
 ઉત્તમ દામે ખરચો વિત્ત, પર ઉપગાર કરો શુભ ચિત્ત. ૧૭.
 દિવસચરિત્ર કરજે ચોવિહાર, ચારે આહારતણો પરિહાર;
 દિવસ તણાં આલોચો પાપ, જિમ ભાંજે સઘલા સંતાપ. ૧૮.
 સંધ્યાએ આવશ્યક^૫ સાચવે, જિનવર ચરણ શરણ ભવભવે;
 ચારે શરણ કરી દ્રઢ હોય, સાગારી^૬ આણુસણ લે સોય. ૧૯.
 કરે મનોરથ મન ચોડવા, તીરથ શત્રુંજે જાયવા;
 સમેતશિખર આણુ ગિરનાર, ભેટીશ હું ધન્ય ધન્ય અવતાર. ૨૦.
 દાવકની કરણી છે ચોલ, ચોલથી થાયે ભવનો છોલ;
 આઠે કર્મ પડે પાતળા, પાપતણાં છૂટે આમળા.^૭ ૨૧.
 વાઝ લલિયે અમર^૮ વિસાન, અનુક્રમે પામે શિવપુર રથામ;
 કહે જિનહર્ષ લણે અસનેલ, કરણી દુઃખહરણી છે ચોલ. ૨૨.

૧ જમીન દ્રવ્ય વિગેરે. ૨ મધ, માખણ, કાચું મીઠું વિગેરે. ૩ પાણીના સંપારો વગરનાં ગચેલાં છાજતણો. ૪ મિથ્યાત્વ મેલથી આત્માને મલીન પ્રતીત નહિ. ૫ હાથ. ૬ સૂધું અસ્ત યથા પરેલાં સઘળાં ખાનપાનનો લાગ કરજે. ૭ પ્રતિક્રમશાદિક. ૮ અમુક આગાર (શ્વેત) વાઝ. ૯ અન-છેડો. ૧૦ અંધ. ૧૧ દેવ. ૧૨ સ્થાન.

શ્રાવક યોગ્ય દુઃખ હરણી કરણીનું કંઈક સવિસ્તર બ્યાન.

૧. ચ્યાર ઘડી જેટલી રાત્રી શેષ (ખાકી) રહી હોય ત્યારે શ્રદ્ધાવંત, વિવેકવંત અને ક્રિયાશ્રિવંત ભાઈ બહેનોએ, નત્રત થઇને જરૂર જણાય તો શીઘ્ર દેહશુદ્ધિ-મળશુદ્ધિ કરીને સ્વસ્થ ચિત્ત થઇને સાવધાનપણે ભવસમુદ્રનો પાર પમાડનાર શ્રીનવકાર મહામંત્રનો જાપ મનમાં ગણવો-શરૂ કરવો. અરિહંતા-દિકના ઉત્તમ ગુણોનું એકાગ્રપણે ચિંતન કરતાં, અત્યંત નમ્રપણે એ ગુણોનું અનુમોદન કરતાં, એવાજ ઉત્તમ ગુણો આપણા આત્મામાં પ્રગટે એમ લક્ષ પરોવીને ભાવવું.

૨. સ્થિર મન કરીને પોતાના ઇષ્ટ દેવ શુરૂ અને ધર્મનું સારી રીતે સ્વરૂપ વિચારવું, તેમની સંગાતે પોતાનો દેવો સંબંધ છે અથવા હોવો. જોઈએ અને તેમનાથી શું પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે? તે કેવી રીતે (કેવાં સાધન બળથી) પ્રાપ્ત કરી શકાય એમ છે? તેમાં કેમ વિલંબ કરાય છે? તેના કયા કયા બાધક કારણ છે? તે કારણો શી રીતે દૂર કરી શકાય એમ છે? અને તેમાટે કેવા ઉપાય આદરવા શક્ય છે? એ વિગેરેનો વિચાર કરવો જોઈએ. વળી પોતાના કુળાચાર અને વ્યવસાય (આટલિકાદિકનાં સાધન) સંબંધી પણ વિચાર કરવો જોઈએ. તે પોતાના ઇષ્ટ-હિત સાધવાના માર્ગમાં કેવા અને કેટલા સાધક બાધક (સહાય કરનારા કે વિધન કરનારા) છે તેનો પણ ખ્યાલ કરી જવો જોઈએ. ગમે. તે રીતે પોતાનો ઇષ્ટ માર્ગ સરલ કરવા માટે શુભ વિચાર બળથી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, અને તે માટે જે જે ઉત્તમ ઉપાય આદરવાને શક્ય જણાય તે આદરવા જોઈએ.

૩. રાગ દ્વેષવાળા અથવા અહંતા મમતાવાળા મનના માઠા પરિણામ ઉપશાન્ત થઈ સમતા-સ્થિરતા શુભ પેદા થાય એવા પવિત્ર લક્ષથી ઇષ્ટ સાધ્ય તરફ લઈ જઈ તે સાધને મેળવી આપવાના સાધન તરીકે લેખાતું સામાયિક પ્રસન્ન ચિત્તથી હે ભવ્યાત્મા! સદાય આદરજો, તેમાં પ્રમાદ-શિયિલતા-મંદ આદર કરીશ નહીં. પણ પ્રમાદ દૂર કરી જેમ સમતારસની વૃદ્ધિ થાય-થવા પામે તેવાં રૂડાં આલંબન અડખું કરજો. એવી રૂડી વિચારણા તું પ્રમુદિત મને કરજો. રસાયણ જેવી આત્માને શુભકારી મૈત્રી, સુદિતા, કડ્ડણા અને માધ્યસ્થતા રૂપી ચાર પવિત્ર ભાવના તું ભાવજો. તે પવિત્ર ભાવનાઓ નિજ અંતરમાં પરિણમે એવો અશ્વસ પાડજો અને પછી અવચર થયે રાત્રી સમયે જે કંઈ મન, વચન, કાયાથી રૂપણું તે જાતે સેવ્યાં હોય, સેવરાવ્યાં હોય કે સેવનાર પ્રત્યે અનુમોદન આપ્યું હોય તેની આલોચના-નિંદા પ્રાયશ્ચિત કરવારૂપ પ્રતિક્રમણ પ્રભાત સમયે અવશ્ય કરજો, અને કરી એવાં દૂરણું નહિ સેવવા દ્રઢ લક્ષ રખાજો.

૪. વળી તું સદ્ગુણી પાસે નિજ પાપનું નિઃશક્યપણે નિવેદન કરી નિજ શુદ્ધિ કરવા યથાશક્તિ વ્રત નિયમ સંબંધી પરચયખાણુ કરજો. અને ગુરુમુખે ઉચ્ચરેલાં વ્રત નિયમ રૂપી રીતે પાળજો. શુદ્ધ દેવ ગુરુની હિતશિક્ષા શિરપર ધારજો. તેમની આજ્ઞા (આજ્ઞા-વચન) ને પાળવામાં પ્રમાદ કરીશ નહિ. તેથી તું ગુણી થઈશ. વળી તારે નિજ શક્તિ દેહસ્વીને જ્ઞાન અભ્યાસ કરવો, તત્ત્વાર્થ સમજવો, દેવગુરુની શુભ સ્તવના કરવી અને સજાય ધ્યાન કરી પોતાનો વખત સાર્થક કરવો, જેથી જન્મ મરણનાં દુઃખથી છૂટી જવાનું બને.

૫. હમેશાં ઘેદ નિષેધોને ચિતારજો અને સ્થિર ઉપયોગથી તે પાળજો. વૃત્તિચક્રોપથી બાદુ સારો લાભ થશે. ભોગોપભોગમાં લેવા યોગ્ય વસ્તુઓમાં ૧ ચિત્ત-ચતુષ્વ વસ્તુનું પ્રમાણ કરજો. ૨ જ્ઞાનપાનમાં ઘેડી વસ્તુઓથી સંતોષ રાખજો. ૩ જરૂર જેટલીજ વિગર્હ વાપરજો. ૪ પગરખાં કે મોજાનું માન રાખજો. ૫-૧૦ મુખવાસ, વસ્ત્ર, પુષ્પાદિક સુગંધી દ્રવ્ય, વાહન-અસ્વારી, માંચા-પલંગ-બેડીંગ, અને અંદાદિક વિલેપન દ્રવ્યનું પણ અવશ્ય પ્રમાણ બાંધવું. ૧૧ વિષય-ભોગ (કામક્રિડા) નો યથાયોગ્ય પરિહાર કરવારૂપ બ્રહ્મચર્ય-પાળવું. ૧૨ ગમ-નાશમન સંબંધી દિશાનો સંક્ષેપ કરવો. ૧૩ શરીર-શૌચની ખાતર સ્નાન કરવાનું પ્રમાણ બાંધવું. ૧૪ અને ભાત પાણીનું માપ નક્કી કરવું. એ ઉપરાંત ૫૨ આરંભાદિક માટે ટાળી ન શકાય એવી પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિની વિસધના પોતાના અર્થે બને તેટલી ઓછી કરવા નિયમ કરવો. એ વસ્તુઓનાં સુધી શુભ અભ્યાસ રાખીને જીવ દયા પાળવી. વળી રાગાદિક સમસ્ત દોષને છૂતનારા જિનેશ્વર ભગવાનને જૂદારવા, ત્રિકાળ જિનમંદિરે જવું અને નિસ્સિદ્ધી પ્રચુપ્ત દશ ત્રિક સાચવી યથાવિધ ઉદ્વેગિત ભાવે પ્રભુની દ્રવ્ય-ભાવથી સેવા કરવી.

૬. ઉપાશ્રયે જઈને ગુરુમહારાજને સદાય વંદન કરવું, અને એકાચ મને સદુપદેશ થવળું કરવો. તેમજ જ્યારે અવસર થાય ત્યારે નિર્દોષ અને સાધુને કંઈપણ એવા આધાર પાણી તેમને આપવા. તે પણ વિવેકપૂર્વક લગારે સંકેચ રાખ્યા વગર ઉદાર ચિત્તથી કેવળ પરમાર્થ દાવે દેવા એજ સાર છે.

૭. બીજા બધા દુનિયાદારીના સંબંધ કરતાં સ્વધર્મીનું સગપણ સર્વેં-પરી બાણી તેમની યથોચિત ભક્તિ કરવામાં ખામી રાખવી નહિ. તેમજ ગમે તે દીન, દુઃખી, અનાથ જનોને દેખી અનુક્રાપા બુદ્ધિથી તેમને પણ યથોચિત સહાય કરવી. વિવેકઅહિત લક્ષ્મી વાપરનારને ગુણની વૃદ્ધિજ થયા કરે છે.

૮. ઘર સંપત્તિ પ્રમાણે યથાસ્થાને દાન દેવું, અને કદાપિ પણ બળીયા સાથે ગાય બીડવી નહિ. જે કંઈ વ્રત નિયમ લેવાં તે ગુરુમુખે સમજીને લેવાં અને તે સારી રીતે પાળવાં પણ પાછાં વિસારી દેવાં નહિ.

આવક યોગ્ય દુઃખ દરણી કરણીતું કંઈક સવિસ્તર ખ્યાન.

૩૭૫

૯. જે કંઈ વ્યાપાર વણજ કે વ્યવસાય કરવો પડે તે શુદ્ધ નીતિરીતિથી પ્રમાણિકપણે કરવો. સ્વકર્તવ્ય સમજીને પ્રમાણિકપણે સાચવવો. દેવા લેવામાં કંઈપણ ન્યૂનાધિકપણું આદરીશ નહિ. કોઈની દાક્ષિણ્યતાદિકથી જોડી સાક્ષી ભરીશ નહિ. તારા દેવ, ગુરુ, ધર્મને લાંછન લગાડીશ નહિ અને નળાળા લોકોની સંજ્ઞા કરીશ નહિ.

૧૦. દુઃગળી, લસણ, આદુ, મૂળાના કંદ, ગરમર, ખટાટા, ગાજર, સકરકંદ, વિગેરે સઘળા જમીનકંદ અને ઘણાંજ સુકોમળ પાંદડાં (નવાં ફુલપત્રીયાં) ફળ પ્રમુખ અનંતકાય અને જોળા અથાણું, કાચું મીઠું, કાચા ફૂધ, દહીં અને છાશ સાથે કોળા ભોજન, જેનો રસ, વર્ણ, ગંધ બદલાઈ ગયા હોય તે, વાસી ભોજન, જે રાત્રી ઉપરનું દહિં અને કાચાં ફળાં ફળ, તુચ્છ ફળ વિગેરે અભક્ષ્ય ભોજન અવશ્ય તજવો.

૧૧. રાત્રી ભોજન કરવામાં ઘણાં પ્રકારનાં ફૂધણુ સ્વપર શાસ્ત્રમાં જણાવ્યાં છે. એથી શરીરમાં અનેક પ્રકારનાં વ્યાધિ થવાનો ભય રહે છે અને કવચિત્ વિપસંયોગથી પ્રાણ સંકટ થવા ઉપરાંત, પરભવમાં ઘૂડ, વાગેળ કે નોળીયાના અવતાર પ્રાપ્ત થાય છે, એમ સમજી સંતોષ આણીને રાત્રી ભોજન વર્જવું. અને સાજી, સાણી, લોદું, ગળી, મધાદિના વ્યાપાર ન કરવો.

૧૨. જેમાં ઘણાં ફૂધણુ લાગે એવાં અનેરાં કામકાજ પણ તજવાં. અણગળ પાણી પીવાથી ભારે દોષ લાગે છે, માટે ગાળ્યા વગર પીવું નહિ, અને તે સારા ઘટ વસ્ત્રથી વધારે વખત ગાળવાનો અભ્યાસ રાખવો તથા સંખારો પણ દુઃપવવો નહિ.

૧૩. કુત્રા, નદી કે જ્યાંથી જળ આણ્યું હોય તેને ખીજે વખતે ગાળ્યા બાદ તેનો સંખારો વાળીને પાછો ત્યાંજ જ્યણુથી સ્થાપવો. એજ રીતે છાણાં, ઈંધણાં, અને ચુલો પણ પૂંજી પ્રમાણેને કામમાં લેવા કે-જેથી કોમળ પરિણામવડે પાપ બંધ થતો અટકે અને દયાળુ પરિણામથી પુન્યનો બંધ થઈ શકે. જ્યણુથી કામ કરતાં તથાવિધ કર્મબંધ થઈ શકે નહિ.

૧૪. અસંખ્ય દુઃખમય સચિત્ત જળ, ઘીની પેરે જઈએ તેટલું વાપરવું, અને અણગળ પાણીથી ત્હારાં વસ્ત્રાદિક ધોઈશ નહિ, તેમજ ધોવરાવીશ નહિ. જરૂર પડે ત્યારે પણ જાને ત્યાંસુધી અણગલ પાણી વાપરીશજ નહિ. વળી ત્હારા આત્મકલ્યાણ અર્થે ચતુર્થ ત્રત શુદ્ધ મન રાખી પાળવો. તેમાં કંઈપણ ફૂધણુ લગાડીશ નહિ.

૧૫. પાપની ખાણ જેવાં ૧૫ કર્મોદાનના વ્યાપારથી જ્યાં સુધી ચાલે ત્યાં સુધી દૂરજ રહેવો. અંગાર કર્મોદિક મહા આરભવાળા વ્યાપાર કરતાં દયાના પરિણામ ટકે નહિ અને તે વગર આવકનો ધર્મ સચવાય પણ નહિ, તેમજ

આ પાત્રાના તેમજ પાત્રાના કુટુંબાદિકના ક્ષોભ સ્વાર્થ સમાધો ન હોય એવા તમામ પાત્રા પાપકર્મના ઉપદેશ કરીશ નહિ. તથા સત્સાદિક પાપ ઉપગરણુ ભવતો એવા આત્મીય નહિ. જેનાથી આટલે રસ્તે દોરાર્થ જવાય, પૈયાનો ભાજવાડાય અને કોઈકમાં એવકુલ બતાય એવા કુસંગ, નેશ્યાના નાચ, આતસમાળ અને તેમ તમાસાદિકથી સદતર દૂર રહેજો.

૧૬. સર્વજન-ભીતરાગ દેવે ઉપદેશોક્તા તત્ત્વમાં યથાર્થ શ્રદ્ધા રાખી શુદ્ધ વશુર ધર્મની ઉપર પ્રેમ-ભક્તિ જગાડજો. અને જે કંઈ વચન ઉચ્ચારવાં પડે ઉપાસનાથી સ્વપરને દિવકુપ થાય એવાં, પ્રિય-મધુર અને સત્યજ ઉચ્ચારજો. યથા આપણ વાજ ન શકે તોપણ પાંચ તિથિએ તો અવશ્ય પાપારંભ તજજો. શિયાળા વૃષભને ચાજજો. ઉત્તમ આચાર વિચારનું અને તેટલું સેવન જો, પણ જોઈએ રોગકામ તો રાચમાત્ર પણ રાખીશ નહિ. કેમકે જ્યારે તારે પણ નારાયણવાળી (નિષ્કપટી-નિર્મોગી-નિર્દોશી) નુંજ કડયાણુ પેતાનું શાસનમાં કહ્યું છે.

૧૭. કાચ, લેલ, થી, દૂધ અને દહીં અથવા એનાં લાજન જરૂર હોય તો રાખવાં, તે ઉધાતો ભૂટી રાખવાં નહિ જ. જે પુન્યથોગે પંસે રાખ્યો હોય તો તેને સહેકાણે પાપરવો અને ઉદાર હીલ રાખી અને તેટલો પરોપકાર સાધવો. ‘સાધશો ભો વાધશો, કરશો તો પાગશો, વાવશો એવું લાગુશો’ એ કહેવતો ભૂટી જવી નહિ. ૧૮. ઉત્તમ શ્રાવકની રીતિ મુજબ જે ‘વાજુ’ કરવું જ હોય તો ચાર ઘડી દિવસ બાકી રહેતો હોય ત્યારે શુધાના પ્રમાણમાં હલકું (ભારે નહિ એવું) મેળન કરી લઈ, જે ઘડી દિવસ બાકી રહેતાં ચોવિહાર કરવો. રોગાદિક ખાસ કારણથી એમ બેલાસર બની ન શકે તો છેવટે સૂર્યાસ્ત થયા પહેલાં જરૂર ચોવિહાર કરી લેવો-ચારે પ્રકારના આહારનો ત્યાગ કરવો. એ રીતે દરરોજ ચોવિહાર કરવાને એક વર્ષમાં છ માસી ઉપવાસનું ફળ મળે છે, અને આખી જિંદગી ચોવિહાર કરનાર (સર્વથા રાત્રી ભોજન તજનાર) ને અર્ધી જિંદગીપર્યંત ઉપવાસનું ફળ મળે છે, એમ ગ્રમજી જરૂર એ અભ્યાસ શરૂ કરવા સદુ ભાઈ બહેન એ પ્રયત્ન એવવો. ચોવિહાર કરી જિતમંદિરે જઈ, પ્રભુ દર્શન, પૂજા હીપક-પૂજા કરી, ચૈત્યવંદનાદિક કરીને પછી પ્રતિક્રમણુર્થે-દિવસ સંખાંધી લાગેલાં ય ટાળી શુદ્ધ થવાને અર્થે-યથા અવસરે શુદ્ધ મહારાજ સગીપે આવી પોતાનાં પળા પાપ નિઃશય્યમણે આહોવાવાં. આવી રીતે યથાવિધ લક્ષ્યપૂર્વક પાપ નિવૃત્તિ કરતાં સધળો ભવસંતાપ દૂર થઈ જાય છે.

૧૮. એ રીતે હોય કાળ સંધ્યાસમયની પ્રતિક્રમણુ ક્રિયા વ્રાજ્યવતી અને નેશ્વર સગવાનના ચરણનું શરણુ સદાય ચિત્તમાં આહવું. વળી વિશેષે અરિહંત,

સિદ્ધ, સાધુ અને કેવળીભાગિત ધર્મ એ ચારેનાં શરણ આદરી, દૃઢ મન કરી, રાત્રે શયન કરતી વખતે સાચારી (અનુક અવધિ-મર્યાદાવાળું) અણસણ આદરવું.

૨૧. ઉપર જણાવ્યા એવા ઉત્તમ આચાર વિચારને સેવનારા શ્રાવક શ્રાવિકાઓ શ્રી શત્રુંજય, સગેતશિખર, આણુગઢ અને ગિરનાર પ્રમુખ પવિત્ર તીર્થ-સ્થળોને ભેટવાનો-સેવવાનો મનોરથ કરે અને તે તે તીર્થક્ષેત્રોને સદ્ભાગ્યયોગે ભેટી પોતાનો આ માનવ અવતાર ધન્ય-પૃતાર્થ માને. સ્વજન્મની સફળતા લેખે. તેવાં પવિત્ર તીર્થનો ભેટો કરી આત્મસાધન કરી લેવામાં પોતાનું ગળ-વીર્ય ગોપવે નહિ.

૨૧. આ ઉપર વળાણેલી શ્રાવક યોગ્ય કરણી જે ભવ્યાત્માઓ આદરે તે જન્મમરણનો ચાંત કરી શકે. એમની સાથે લાગેલાં આઠે કર્મ પાતળાં પડી જાય અને બધા પાપના બંધ છૂટી જાય એ વાત નિઃસંદેહ છે.

૨૨. ઉપર વળાણેલી શ્રાવક યોગ્ય કરણી કરવાથી-તેનું યથાવિધ સેવન-આરાધન કરવાથી પ્રથમ તો દેવતા સંબંધી ઉત્તમ સુખ મળે છે અને પછી અનુક્રમે મોક્ષસંબંધી આશ્વ-અવ્યાપાધ સુખ પણ અવશ્ય આવી મળે છે. માટે ઉક્ત કરણી દુઃખહરણી છે એમ શ્રીમાન્ જિનહર્ષણ ઘણા પ્રેમથી જણાવે છે. આમ હોવાથી સુખના અર્થો સહુ ભાઈ બહેનોએ જરૂર તેનો આદર કરવો. ઇતિશમ.

— ૪૪૪૪૪૪ —

જ્ઞાનસાર સૂત્ર વિવરણ.

પૂજાષ્ટકમ્ (૨૯)

યજ્ઞાતુ દેવપૂજમાં પ્રવર્તે છે એથી યાગ-યજ્ઞનો અર્થ દેવપૂજ એવો થાય છે એ સંબંધથી આવેલી દ્રવ્યભાવ પૂજનું સ્વરૂપ શાસ્ત્રકાર પ્રતિપાદન કરે છે.

પૂજનની પૂજા બે પ્રકારની છે. એક દ્રવ્યપૂજ તથા બીજી ભાવપૂજ. શુભ અથવા શુદ્ધ લક્ષથી કરવામાં આવતી દ્રવ્યપૂજ ભાવપૂજનું કારણ હોવાથી તે યોગ્ય અધિકારી જીવને અધિક ઉપકારી થાય છે. આરંભવાળાં કાર્યમાં રક્ત ગૃહસ્થ દ્રવ્યપૂજનો મુખ્યપણે અધિકારી છે, અને સર્વ આરંભરહિત મુનિ ભાવપૂજના અધિકારી છે. વળી ગૃહસ્થ પણ શુદ્ધ લક્ષથી દ્રવ્યપૂજવડે ભાવને પણ સાધી શકે છે, તેથી તે અંતે ભાવપૂજનો પણ અધિકારી થઈ શકે છે. માટે સ્વ ઉચિત કર્તવ્ય કરવામાં પ્રમાદ નહિ કરતાં શુદ્ધ લક્ષપૂર્વક આત્માર્પણ કરતાં રહેવું જોઈએ. અત્ર પ્રસ્તાવે પ્રથમ ભાવપૂજનું સ્વરૂપ પ્રતિપાદન કરે છે. એવા શુદ્ધ સાધ્ય લક્ષથી જે ગૃહસ્થ દ્રવ્યપૂજ કરવામાં આદરવત થાય તો તે પણ અંતે તેવા ભાવને પામે છે. ભાવનિષ્ઠ રહેવું એ મુનિનું તો ખાસ કર્તવ્ય છે. માટે તેને

ઉદ્દેશીને મુગધપણે અત્ર કથન છે, પણ એવું લક્ષ-સાધ્ય ગૃહસ્થને પણ કર્તવ્ય છે.

દયાંમસા કૃતસ્ત્રાનઃ, સંતોષશુભવસ્વપ્નત્ ॥

વિવેકતિલકભ્રાજી, ભાવનાપાવનાશયઃ ॥ ૧ ॥

મક્તિશ્રદ્ધાનુસૃણો-ન્મિત્રપાટીરજદ્રવૈઃ ॥

નવત્રહાંગતો દેવં, શુદ્ધમાત્માનમર્ચય ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ—હે મહાતુભાવ ! નિર્ગળ દયા-જાળથી સ્નાન કરી સંતોષરૂપી શુભ વસ્ત્રને ધારી, વિવેકરૂપ નિલક કરી, ભાવનાવટે પવિત્ર આશયવાળો બની, ભક્તિરૂપ કેશર ઘોળી, તેમાં શ્રદ્ધારૂપ ગંદન લેખવી, તેમજ અન્ય ઉત્તમ શુભરૂપ કેશર કસ્તુરી પ્રમુખ સુગંધી તત્ત્વ મંથોલ તેવટે નવવિધ પ્રદાયરૂપ નવ અંગે શુદ્ધ આત્મારૂપ દેવાધિદેવની તું ભાવથી પૂજા કર. ૧—૨.

સમાપુષ્પસ્રજં ધર્મ-પુગ્મસૌમદ્રયં તથા ॥

ધ્યાનામરણસારં ચ, તદંગે વિનિર્વેશય ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ—પછી ક્ષમારૂપી સુગંધી પુષ્પમાળા તથા દ્વિવિધ ધર્મરૂપ વસ્ત્રપુગળ તથા શુભ ધ્યાનરૂપ શ્રેષ્ઠ આભરણ હે મહાતુભાવ ! તેવા પ્રભુના અંગે તું સ્થાપન કર અર્થાત્ એવા સદ્ગુણોને તું ધારણ કર. એ સદ્ગુણો ત્હારે અવશ્ય ધારણ કરવાં જોવાજ છે. ૩.

મદસ્થાનધિદાત્યગૈ-લિંભાગ્રે ચાષ્ટમંગલી ॥

જ્ઞાનાગ્રૌ શુભસંકલ્પ-કાકતુંડં ચ વૃષય ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ—વળી આઠે મદના ત્યાગ કરવારૂપ આષ્ટમંગળને તું તેમની આગળ આગેખ. તથા જ્ઞાન-અગ્નિમાં શુભ અધ્યવસાયરૂપ કૃષ્ણાગરૂનો ધુપ કર. ૪.

પ્રાગ્ધર્મલવણોત્તારં, ધર્મસંન્યાસવન્દિના ॥

કુર્વેન્ પૂરય સામર્થ્ય-રાજન્ત્રીરાજનાવિધિ ॥ ૫ ॥

ભાવાર્થ—શુદ્ધ ધર્મરૂપી અગ્નિવટે અશુદ્ધ ધર્મરૂપી લાણ ઉતારીને દેહી-પ્રમાન વીથોદ્ધાસરૂપી આરતી ઉતાર, એટલે સરાગવૃત્તિ તણ-વીતરાગ વૃત્તિ ધાર-ધારવાનો ખાખી થા. સરાગદશા એ આત્માનો અશુદ્ધ-વિભાવિક ધર્મ છે. અને વિતરાગ દશા એ શુદ્ધ સ્વાભાવિક આત્મધર્મ છે. માટે અશુદ્ધ આત્મદશાને તણ શુદ્ધ આત્મદશાનો કાચી થા. ૫.

સ્ફુરન્ મંગલદીપં ચ, સ્થાપયાનુભવં પુરઃ ॥

યોગનૃત્તપરત્તૌર્ય-ત્રિક સંયમવાન્ ભવ ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ—શુદ્ધ આત્મ-અનુભવરૂપ દેહીપ્રમાન મંગલદીવાને તું આત્મ-

પ્રભુની આગળ ધર, અને યોગાસેવન રૂપ નૃત્ય કરતાં સુસંયમરૂપ વિવિધ વાજન-
બળવ. અર્થાત્ સદ્ગુણદ્વિતી તત્ત્વ પરીક્ષા કરી શુદ્ધ અનુભવ જગાવ, અને એમ
કરી પ્રમાદ વૈરીને દૂર તણ સાવધાન થઈ શુદ્ધ સંયમનું સેવન કરવા પ્રવૃત્ત
થા. એટલે રત્નત્રયીનું ચયાવિધ પાલન કર.

ઉલ્લસન્મનસઃ સત્ય-વંદ્યો વાદપતસ્ત્રવ ॥

ભાવપૂજારતસ્યેત્યં, કરક્રોડે મહોદયઃ ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ—વળી સત્ય-ધર્તાવાદને કરનારા, ઉલ્લસિત મનવાળા અને આ રીતે
ભાવપૂજામાં મગ્ન થયેલા એવા ત્હારો મહોદય હૃદયેગીમાંજ (સુલભ) છે. તાત્પર્ય-
યકે શ્રીગીતરાગ પ્રભુના પવિત્ર વચનાનુસારે વર્તી સત્ય પ્રરૂપણા કરનારા પ્રસન્ન
ચિત્તવાળા સાત્ત્વિક પુરૂષોજ પરમાત્મ પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞાના અણકં પાલનરૂપ
ભાવપૂજના પૂર્ણ અધિકારી હોવાથી પરમપદને સુખેથી પામી શકે છે, પણ સ્વ-
ચ્છંદચારી, કલુષિત મનવાળા કાયર માણસો પામી શકતા નથી, એમ સમજી
પરમપદના અર્થીજનેએ સ્વચ્છંદ-ચારિતા, કલુષતા, તથા કાયરતા પરિહરી, શાસ્ત્ર-
પરતંત્રતા, કષાયરહિતતા, તથા અપ્રમત્તતા આદરવાના અવશ્ય ખાખી થવું જોઈએ. ૭

દ્રવ્યપૂજોચિતા ભેદો-પાસના ગૃહમેધિનાં ॥

ભાવપૂજા તુ સાધૂના-મભેદોપાસનાત્મિકા ॥ ૮ ॥

ભાવાર્થ—આ ભાવપૂજામાં પ્રસ્તાવે કહેલી દ્રવ્યપૂજા મુખ્યપણે વ્યવહાર-
રહિત એવા ગૃહસ્થોનેજ આદરવા યોગ્ય છે. અને ભાવપૂજા તે મુખ્યપણે નિશ્ચ-
યરહિત એવા મુનિરાજોનેજ ઉપાસવા યોગ્ય છે. કલ્યાણ પણ તેમજ સંભવે છે. ૮.
સુ. ક. વિ.

વિવેચન—આ અષ્ટકમાં પૂજા શબ્દે દ્રવ્યપૂજા ને ભાવપૂજા બંનેના સમા-
વેશ છે, પરંતુ બીરી રીતે ભાવપૂજાનું સ્વરૂપજ બતાવ્યું છે. દ્રવ્યપૂજામાં જળા-
દ્ધિ જે જે પદાર્થો જોઈએ-જે સાધનોવડે પરમાત્માની પૂજા કરી શકાય તે તે
જળ્યાએ ભાવપૂજામાં શું શું ભાવે જોઈએ કે જેનાવડે આત્મારૂપ પરમાત્માની
વાસ્તવિક પૂજા થાય તે આમાં બતાવ્યું છે. તે અત્ર પૃથક્ પૃથક્ વિભાગ પાડી-
નેજ બતાવવામાં આવે છે.

દ્રવ્યપૂજામાં

સ્નાન માટે નિર્મળ જળ.

નિર્મળ ઉત્તમ વસ્ત્ર.

ઉત્તમ કેશર ચંદનનું તિલક.

પવિત્ર શરીર.

ઋતુરી મિશ્ર ચંદનનું પ્રભુને વિલેપન.

ભાવપૂજામાં

દયા રૂપ જળ.

સતોષ રૂપ વસ્ત્ર.

વિવેક-રૂપ તિલક.

ભાવના રૂપ પવિત્ર આશય.

બક્ષિં ચુક્ત ઇન્દ્રાણ-તદ્રૂપ વિલેપન.

૨૮૦

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રભુના નવ અંગે પૂજા.

દયાધિદેવની પૂજા.

ઉત્તમ પુષ્પોની માળા.

દ્વેષાદય (બે વસ્ત્ર) જે બાબુ ઢાવાના.

સુઠર આભરણ.

અષ્ટમંગળનું આલેખન.

અગ્નિમાં ધૂળ્યાગુરુનો ધૂપ.

લગ્ન ઉતારી અગ્નિમાં ક્ષેપવું.

આરતિ ઉતારવી.

મંગળ દિપક સ્થાપવો.

નૃત્ય કરવું.

નણ પ્રકારના વાજીત્રો વળાડવા.

ઘંટા વળાડવી.

આ બધી દ્રવ્યપૂજાયોગ્ય ભેદોપાસના—આ ભાવપૂજાયોગ્ય અભેદોપાસના.

અધિકારી—ગૃહસ્થ.

અધિકારી—સાધુ મુનિરાજ.

આ અર્ચન્યયક એક પદ્ધતિના છે તે અહીં ઉપયોગી જાણવાથી દાખલ કરી છે.—

વીર જિનેશ્વર સાક્ષિણ સુણન્ને, અરજ કરું છું જગ ધણીરે. એ ટેક.

દયાવારિણી^૧ સ્નાન કરીને, સંતોષ ચીવર^૨ ધારિયેરે;વિવેકનિલક અતિ અંગ^૩ કરીને, ભાવના પાવન^૪ આશયેરે.

વીર૦ ૧.

ભક્તિકેશર કીચ^૫ કરીને, શ્રદ્ધાચંદન ભેળીએરે;સુગંધી^૬ સદ્રવ્ય મેળીને, નવ પ્રદ્યાંગ^૭ જિન અર્ચીએરે.

વીર૦ ૨.

ક્ષમાસુગંધિ સુમનસદામે,^૮ દુવિધ ધર્મ દોષ^૯ યુગવરેરે;ધ્યાન અભિનવ^{૧૦} લગણ સારે, અર્ચી અમે ધણું હર્ષિયેરે.

વીર૦ ૩.

આડે મદના ત્યાગ કરણરૂપ, અષ્ટ મંગળ આગે થાપીએરે;

જ્ઞાન હુતાશન^{૧૧} જનિત શુભાશય, ધૂળ્યાગુરુ^{૧૨} ઉખેલીએરે.

વીર૦ ૪.

શુદ્ધ અધ્યાત્મ જ્ઞાન વહનિથી,^{૧૩} પ્રાગ્ધર્મ^{૧૪} લગણ ઉતારીએરે;યોગ સુવ્રતયુક્તાસ કરતા, નીરાજના^{૧૫} ત્રિધિ પૂરીએરે.

વીર૦ ૫.

૧ જગ. ૨ વસ્ત્ર. ૩ મનોદર. ૪ પવિત્ર. ૫ રસ. ધોળ. ૬ ઉત્તમ ૭ પ્રભવચર્ય.
 ૮ પ. નવ પુષ્પમાળા. ૯ વસ્ત્ર યુગલ. ૧૦ અપૂર્વ. ૧૧ અગ્નિ. ૧૨ ઉત્તમ ધૂપ.
 ૧૩ અગ્નિ. ૧૪ પૂર્વ અશુદ્ધ ધર્મ. ૧૫ આરતી.

આત્મ અનુભવ જ્ઞાન સ્વરૂપી, મંગલ દ્વીપ પ્રબળીએરે; વીર૦ ૬.
 યોગ ત્રિક શુભ નૃત્ય^{૧૬} કરતા, સહજ રતનત્રયી^{૧૭} પામીએરે.
 સત્યમયિ^{૧૮} સુધોષા^{૧૯} બળવી, રોમ રોમ ઉદ્ધાસીએરે;
 ભાવપૂજા લયલીન હોવાતા, અચલ મહોદય પામીએરે. વીર૦ ૭.
 ભાવપૂજા અલેહ ઉપાસક,^{૨૦} સાધુ નિઝથે અંગીકરીરે;
 દ્રવ્યપૂજા ભેદ ઉપાસક, ગૃહ-મેધીને^{૨૧} નિત્ય વરીરે. વીર૦ ૮.
 દ્રવ્યશુદ્ધિ ભાવશુદ્ધિ કારણ, જિન આમ્નાય^{૨૨} અવધારીએરે;
 ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાનરૂપ એકે, અઝર અમર પદ પામીએરે. વીર૦ ૯.
 સાલંબન નિરાલંબન ભેદે, ધ્યાન હુતાશ જલાવીએરે;
 કંચનોપલને^{૨૩} ન્યાયે કરીને, ચૈતન્યતા^{૨૪} અજવાળીએરે. વીર૦ ૧૦.
 કર્મ કઠીન ઘન નાશ કરીને, પૂર્ણાનંદતા પામીએરે;
 રમતાં નિત્ય અનંત ચતુષ્કે,^{૨૫} વિજય લીલા નિત્ય જામીએરે. વીર૦ ૧૧.

દ્રવ્યપૂજાકારક ગૃહસ્થ પણ શુભભાવ સંયુક્ત દ્રવ્યપૂજા કરતો સતો ભાવપૂજનો અધિકારી થાય છે. તેનું લક્ષ્ય-સાધ્યર્થિદુ ભાવપૂજા જ હોય છે. જેઓ ગૃહસ્થ છતાં દ્રવ્યપૂજાની ઉપેક્ષા કરી ભાવપૂજાની વાતો કરે છે તેઓ જાને પ્રકારની પૂજા કરવાથી બાદ થાય છે અને કારણવિના કાર્યની ઉત્પત્તિ માનવાથી સુશોની દૃષ્ટિએ પણ મૂર્ખ ગણાય છે.

આ આળા અષ્ટક ઉપરથી સાર એ ગૃહણ કરવાનો છે કે દ્રવ્યપૂજાના રસિક પૂજકોએ સાધ્યર્થિદુ જે ભાવપૂજનું છે તે ભૂલી ન જવું અને ભાવપૂજાના રસિકોએ દ્રવ્યપૂજા ભાવપૂજાના બળવાન કારણભૂત છે તે ભૂલી ન જવું. દ્રવ્યપૂજાકારકે ભાવપૂજામાં બતાવેલા દયા, સંતોષ, વિવેક, ભાવના, ભક્તિ, શ્રદ્ધા, ગ્રહાર્થ, ક્ષમા, ગૃહસ્થ ને મુનિનો ધર્મ, ધ્યાન, મહત્યાગ, જ્ઞાન, શુભસંકલ્પ, અશુદ્ધ ધર્મનું ત્યજન, પુણ્ય સામર્થ્ય, અનુભવ, યોગ, રતનત્રયી ને સત્ય-ઈત્યાદિ આત્મભાવોને ભૂલી ન જતાં અહર્નિશ તે મેળવવા તત્પર રહેવું અને કુમેકુમે તે તે શુભો-તે તે ભાવો પોતામાં કેટલાં આવ્યાં છે-કેટલા પ્રગટ્યા છે-કેટલા વધ્યા છે તેનું ધ્યાન રાખવું. આ પ્રમાણે કરવાથી દ્રવ્યપૂજાકારક ભાવપૂજા કરશે અને ભાવપૂજનો અધિકારી હશે તો આત્મોન્નતિમાં આગળ વધી સ્વસ્વરૂપને સંપૂર્ણપણે મેળવશે. ઇત્યદમ.

૧૬ ગન વચન અને કાયાની સત્પ્રજ્ઞિત. ૧૭ સમ્યગ્ જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્ર. ૧૮ ઉત્તમ પરિણામ. ૧૯ ધર્મ. ૨૦ સેવક. આરાધના કરનાર. ૨૧ ગૃહસ્થ, આંધક. ૨૨ કર્મમાન. ૨૩ સુવર્ણ અને મીઠી (માટી) ના દ્રવ્યો. ૨૪ આત્મ સ્વરૂપ. ૨૫ અનંત જ્ઞાન, દર્શન. ચારિત્ર અને વીર્ય.

સત્સંગ (સત્સમ સૌજન્ય.)

(લેખક કાપડીયા મોતીચંદ ગીરધરલાલ. સોલીસીટર.)

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ-૩૫૨ મી.)

સત્સંગ વાણીમાં સત્યનું સિંચન કરે છે એ તેનો એક વિશેષ લાભ છે. તે સાચું બોલવાની સલાહ આપે છે એટલુંજ નહિ પણ સત્યનું સિંચન કરે છે, એટલે સત્યની પોષણ કરે છે. આ વાણી અગત્યની વાત ધર્મ, એ તો સમગ્ર જાતની હકીકત છે કે અસુક બાળકમાં સત્ય બોલવું કે અસત્ય બોલવું એ સંગ-ધર્મો બે સુઝ મનુષ્યની સલાહ લેવામાં આવે તો તે સાચું બોલવાનીજ સલાહ આપે. કારણ તેને અનુભવથી નિર્ણય થયેલો હોય છે કે સત્યનો આખરે જરૂર જ થાય છે, કદાચ થોડો વખત બોલું બોલનાર માણસો કાલી નય કે ગમે તેમ થાય પણ આખરે અસત્ય બોલનાર પાછો પડે છે, ઉઘાડો પડે છે અને નિરસ્પારનો પાત્ર થાય છે. આટલી હદ સુધી તો સાધારણ પ્રાકૃત માણસ પણ સહ્ય સમજી અને સમજવી શકે છે. સત્સંગથી તો એથી વિશેષ લાભ થાય છે. જેમ નાના કુમળા છોડવાને જાગના સિંચનથી પોષણ મળે છે તેમ સત્સંગથી વાણીમાં સત્યને પોષણ મળે છે. એને પરિણામે તેની વાણીનું ગંધારણુ એવા પ્રકારનું ધર્મ નય છે કે એને અસત્ય બોલવું એ તદ્દન અસ્વાભાવિક, વિરસ અને ખરાબ લાગે છે. વારંવાર સત્સંગના પ્રસંગોમાં અસત્ય બોલનારને કેવી ભયંકર સ્થિતિમાંથી પસાર થવું પડે છે, ચિત્તમાં કેટલી ફીકર રહે છે અને બોલી વાત પદાર્થ જવા માટે તેને કેતા કાવાઢાવા કરવા પડે છે તેની વિચારણા આવતી હોવાથી સત્યને પોષણ મળે છે અને તેને મનમાં નિર્ણયજ થઈ નય છે કે ગમે તેટલા ભોગે પણ સત્ય માર્ગ છોડવો નહિં. સત્સંગ પ્રાણીને સમજાવે છે કે તાત્કાલિક લાભ જોવાની ટેવ મૂકી દઈ વિશાળ દીર્ઘદૃષ્ટિ રાખી સર્વ બાળતાપર વિચારણા કરવાથી સત્ય બોલવાની ખાસ જરૂર છે, વ્યવહાર નભાવવા માટે પણ તેજ ઉત્તમ માર્ગ છે, મનને શાંતિમાં રાખવાનો તે અપ્રતિહત રસ્તો છે અને સ્વૃણ તેમજ આત્મીય ઉદ્ધતિનો તે પવિત્ર માર્ગ છે. આવા આવા અનેક વિચારોને પરિણામે અસત્ય બોલનારની સ્થિતિનું તે ખારીક અવલોકન કરી સત્ય માર્ગપર આવી નય છે અને તે તેને એટલું સ્વાભાવિક થઈ પડે છે કે અસત્ય બોલવાનો વિચાર પણ તેના મગજમાં આવતો નથી. આવી રીતે સત્યની પોષણ થતી એ સત્સંગનું પરિણામ છે. સાધારણ રીતે સત્ય તો બોલાયાજ કરે છે, પરંતુ સત્ય બોલવાનાજ અંકુશ ઉડે, અસત્યનો વિચાર પણ ન આવે અને ખીંચી લેવાપર આવ્યા જવાનુંજ મન થાય એ સત્યનું સિંચન છે અને એવી

સ્થિતિ સત્સંગના પ્રતાપે થાય છે. આપણે કેટલાક યોગ્ય માણસોના ચારિત્ર્યથી એટલા રંજિત થયેલા હોઈએ છીએ કે તેઓ કદિ અસત્ય બોલે એમ ધારી પણ શકાય નહિ એમ આપણને લાગે છે. એવી રીતનું સત્યનું સિંચન થવું એ સત્સંગથી થાય છે, અન્યનાં શુભ દૃષ્ટાન્તોની વિચારણા અને ચર્ચાથી થાય છે અને સન્ન્યન પુરૂષો અથવા મહાત્માઓના પ્રસંગ અને વિશેષ પરિચયથી થાય છે. દ્રોણાચાર્યને મનમાં નિર્ણય હતો કે યુધિષ્ઠિર કદિ અસત્ય બોલેજ નહિ અને તેથી ‘અશ્વત્થામા પડ્યો’ એ વાક્ય એણે તદ્દન સાચું માન્યું અને તેના ઉપર કામ લીધું. લડાઈના પ્રસંગમાં યુધિષ્ઠિરને તો આ પ્રપંચજ કરવો પડ્યો હતો કારણકે ‘નરો વા કુન્નરો વા’ એ શબ્દ એટલા ધીમા બોલ્યા કે તે ન બોલવા બરાબર હતું, પરંતુ અત્ર હકીકત એ છે કે સત્ય પ્રતિષ્ઠિત મહા પુરૂષો ગમે તેવા પ્રસંગમાં પણ અસત્ય બોલતા નથી એ નિર્ણય છે અને અન્ય સામે મનુષ્ય તેમજ ધારી લે તો તેમાં નવાઈ નથી.

વાર્તુહરિના કહેવા પ્રમાણે સત્સંગથી ત્રીજો લાભ એ થાય છે કે એ માન અને કિન્નતિને બતાવી આપે છે. જે પ્રાણીની મરજી આ સંસારમાં રહી જૃહસ્થ તરીકે માનવંતી જીવગી ગાળવાની હોય, વ્યવહારમાં ફતેહમંદ આયુષ્ય ગાળી સગા સંજાધી, મિત્ર અને સ્નેહીઓ તરફથી માન મેળવી વ્યવહાર કુશળ ગણવાની હોય તો તેના માર્ગ સત્સંગ બતાવે છે એટલે કેવા પ્રકારના વર્તનથી વ્યવહારમાં અર્થ માન મળે, યોગ્ય રીતે મળે અને કદિ પાછું તે અપમાનમાં ફરવાઈ ન જાય તે સત્સંગ બતાવી આપે છે. ઘણા મનુષ્યોને સંસારમાં રહીને જીવન પૂર્ણ કરવાનું હોવાથી આ બહુ અગત્યની બાબત ગણવામાં આવી છે. મોટો ભાગ ઉપર ઉપરના દેખાવથી સુંદર વર્તન કરતો જણાય છે પરંતુ અંદર પ્રપંચ પરપરા ચાલતી હોય છે. આવા પ્રાણીઓ અંતે મેળવેલ આણરૂ જોઈ એસે છે અને બહુ તિરસ્કાર પામે છે. અનેક શેઠીઆઓને આવી રીતે અપ્રમાણિક વર્તનને અથવા અધમ વિષયવૃત્તિને આધીન થતા અને આખરે મેળવેલ ધન અને આણરૂ મૂકી ખરાબ રીતે મરજી પામતા પ્રત્યક્ષ જોઈએ છીએ એનું કારણ ઉપરનો દંભ અને અંદરની વિષયપિપાસા અને લોભ તથા તેના સહાનુયાયી અનેક દુર્ગુણો હોય છે એમ સહજ જણાય છે. સત્સંગ સમજાવે છે કે એવા જોટા દેખાવ કરવાની રીતને બાબુ ઉપર મૂકી દઈ સત્ય માર્ગ પર સત્યની ખાતર પ્રેમ લાવીને ચાલો, પોતાના અને પારકા હકો સમજો અને અન્યને ભોગે પોતે સુખ મેળવવાની વૃત્તિને ત્યાગ કરો. જેઓ સત્સંગના પ્રસંગો અનુભવતા નથી એટલે જેઓને પોતાની વિશુદ્ધ વર્તનવાળાની અથવા મહાત્માઓની સોળત હોતી નથી તેઓ આ રહસ્ય કદિ સમજતા નથી અને પરિણામે અનેક પ્રકારના પ્રપંચ

રળી બહુ નિરસ્કાર ટીકા અથવા નિઃશ્વાસ ગોળી આયુષ્ય પૂર્ણ થયે ચાલ્યા જાય છે અને તે વળતે જેમ હારી ગયેલા બગારી પેસા મૂકી ચાલ્યો જાય છે તેમ મોળવેલ ધન બહુધા તો પ્રથમથી ખોઈને અને નહિ તો મૂકીને ચાલ્યા જાય છે. આવી રીતે તેઓની જીંદગી અતિ દિલ્લટ હોઈ નક્કમી ભારરૂપ અને વર્તમાન અને ભવિષ્યમાં તેમની જાતનેજ દુઃખ આપનારી થાય છે. સત્સંગ ઉપર જણાવ્યું તેમ અતિ વિશુદ્ધ માર્ગ જતાવી પ્રાણીને માનસર સુંદર જીવન આપે છે અને તેવી સ્થિતિ તેની જળવાઈ રહે તે માટે તેને વિચારસામગ્રી પૂરી પાડે છે. આગર સાથે સુંદર જીવન ગાળનારનું ચારિત્ર ઉત્તમ રહે છે, પ્રેમમય જીવન રહે છે, સદા આનંદ રહે છે અને જામે તે સંયોગોમાં તેની સ્થિતિસ્થાપકતા દૂર થતી નથી-આવી અતિ ઉદાત્ત સ્થિતિ સત્સંગ શીખવે છે. ગરીબાઈમાં પણ સરખાઈ લાવનાર, દીનતામાં સુખ મનાવનાર, અંશ્વર્યમાં અકરોળે ચડવા ન દેનાર સત્સંગ સર્વ અવસ્થામાં પ્રમાણીક સત્ય માર્ગ સંતોષથી જીવન ગાળી સ્વપરનું સ્થિતિ સંયોગ અને શક્તિ અનુસાર હિત કરવાનું શીખવી જેને Honorable માં જોડે આગરસરનું જીવન કહેવામાં આવે છે તે જતાવી આપે છે. અહીં પૈસા કેટલા મોળવ્યા? તેપર જીવનની કૃતેહ સમજવાની નથી, પરંતુ કેવું જીવન ગાળ્યું? તેપરજ વિચારણા છે. ધન વિશેષ હો કે ન હો તે અપ્રસ્તુત છે એ વાત લક્ષ્યમાં રાખવાની છે, કારણ કે જીવનની કૃતેહ સોનાના ઢગલા ઉપર નથી, પણ માનસિક પરિવર્તન, સંતોષ અને આત્મિક ઉન્નતિ ઉપર છે.

હવે સત્સંગ આત્મિક ઉન્નતિને અંગે કેવો મોટો ફેરફાર કરે છે તે પણ વિચારવાનું અદ્ય પ્રાસ થાય છે, કારણકે કેટલાક ગૃહસ્થ તરીકે જીવન ગાળવાનો વિચાર કરે છે ત્યારે કેટલાક તેથી આગળ વધી વિશિષ્ટ જીવનનો માર્ગ લગાડવા વિચાર કરે છે. અથવા પ્રકારના પ્રાણીઓને સત્સંગ માનવતી રીતે આત્મોન્નતિ કેવી રીતે થાય તે જતાવી આપે છે. ત્યાં ખાસ અગત્યની બાબત તેને મેં પ્રાપ્ત થાય છે કે આત્માની ઉન્નતિ કરવાની બાબતમાં દંભનો ત્યાગ કરવો. જેક જીવનમાં સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિ ન થાય તો ક્રમસર ધીમી ધીમી થાય છે, પરંતુ યોગતામાં જે સફળજો ન હોય તે જતાવવાની અથવા છે તેમ મનાવવાની અથવા અન્યમાં હોય તેને હલકા પાડવાની દાંભિક વૃત્તિ જો થાય તો પ્રગતિ અટકી પડે છે, પ્રાણી પાછો પડે છે અને તેને પરિણામે ભવાન્તરમાં તેની ઉત્કાન્તિ થઈ શકે તેમ હોય તો તે પણ બંધ પડી જાય છે. સત્સંગ આવા બાદ દેખાવ કરવાની વૃત્તિમાં રહેલ વિરસભાવ સમજતી પ્રાણીને બરાબર સત્ય માર્ગ પર લઈ આવે છે, નહિ તો દંભ કરવાની હકીકત એટલી સ્વાભાવિક થઈ પડે છે-જેમાં એની મીઠાશ આવે છે કે બાણુતા અબાણુતા તેની લાલચમાં ઘણા પ્રાણીઓ

લાપટાર્થ પડે છે. આવી રીતે બાહ્ય દેખાવ કરવાની ટેવ પડવાથી સાચા સદ્ગુણો પ્રાપ્ત કરવાની વૃત્તિ પણ રહેતી નથી, કારણકે તેને પ્રેરકભાવનો નાશ થવાથી મૂળ બાળત તરફ જવા મન થતું નથી. આત્મોન્નતિ વગરનું જીવન નકામું છે. સંસારચાત્રાની સદ્ગુણતા આત્મોન્નતિ પર છે અને જેટલે દરજ્જે આગળ પ્રગતિ થાય છે તેટલો સાધ્ય તરફનો માર્ગ ઓછો થતો જાય છે. દેખાવ કરવાની ટેવ બંધ પડવા સાથે વસ્તુતઃ ઉન્નતિ કેવા વર્તન પર આધાર રાખે છે, તેમાં કેવી વિચારણા, આચરણ અને ચર્ચા જોઈએ, તે માટે શું પ્રયત્નો કરવા જોઈએ, તેના સ્પષ્ટ વિચાર થાય છે અને આખરે પ્રાણી ધીમી કે ઉતાવળી પ્રગતિ કરતો જાય છે. એમાં પણ જ્યારે જ્યારે સખલતા થવાનો સંભવ થાય ત્યારે ત્યારે સત્સંગ તેને ચેતાવે છે, સમજાવે છે અને માર્ગ પર લઈ આવે છે. સત્સંગના પ્રતાપે આ પ્રમાણે કુમાર્ગ મૂકી દઈ માર્ગ પર આવી જવાય છે અને ગમે તેમ થાય તોપણ ભવને છેડે નુકશાન કરી જીવન જોઈ શુભાવી ભવ હાથો જેવી સ્થિતિ તો થતીજ નથી. ગૃહસ્થ તરીકે ઉત્તમ કર્મ બળવવાથી માનવત જીવન ગાળવાનો પ્રસંગ મળે છે, તેમાં પણ આત્મોન્નતિ થાય છે. અને વિશેષ ત્યાગ કરવાનો પ્રસંગ અને છે, તેમજ સર્વથા ઉન્નત જીવન ગાળી દેશસેવા, કોમસેવા કે ધર્મસેવામાં જીવન ગાળવા વિચાર થાય તો ત્યાં પણ આત્મોન્નતિનો માર્ગ સત્સંગ બતાવી આપે છે અને સર્વત્ર તે પ્રાણીને નીચો તો ઉતરવા દેતોજ નથી.

‘સત્સંગ પાપને દૂર કરે છે’ એમ ઉપરોક્ત શ્લોકમાં આગળ જણાવવામાં આવ્યું છે તે પણ વાસ્તવિક છે. ઉન્નત જીવન ગાળવાથી તથા સત્યનું પોષણ થવાથી નવીન પાપ બાંધવાના પ્રસંગો દૂર થાય છે તે તો આપણે ઉપર જોઈ ગયા છીએ, પણ તદુપરાંત સત્સંગ પાપને દૂર કરે છે એટલે એક તો પાપ કરવાની લાલચો આવે તેને લાત મારવાનું શીખવે છે અને બીજું કોઈ વખત પાપસેવન થઈ ગયું હોય તેને માટે પશ્ચાતાપ, ક્ષમાચાચના, ભવિષ્યમાં નહિ કરવાનો નિર્ણય વિગેરે કરાવી થયેલ પાપને દૂર કરે છે. સત્સંગનું આ પરિણામ આત્મનિરીક્ષણને અંગે થાય છે. જ્યારે જ્યારે પોતાની પશ્ચાત્ જીવન પર પ્રાણી વિચાર કરે છે ત્યારે ત્યારે જ તેનામાં સદ્ગુણિ હોય તો થઈ ગયેલ પાપો માટે તેને પશ્ચાતાપ થાય છે. તેને મનમાં એમ થાય છે કે જરા થોડી લાલચને વશ થઈ પોતે આત્મધન ગુમાવ્યું, થોડા પંસા ખાતર પ્રમાણિકપણું ગુમાવ્યું, થોડી ઇન્દ્રિયતૃપ્તિ ખાતર વિષયસુખ ભોગવવાની લાલચે જ્યાં ત્યાં મોઢું નાંખ્યું, અન્યને હલકા પાડવા તેના અવધુ-વાદ બોલ્યા-આવા આવા અનેક પ્રસંગો યાદ આવે છે. સાથે જણાય છે કે એવું ધન ટક્યું નહિ, વિષયોએ આપેલો અથવા તેના ભોગમાં માનેલો આનંદ ટક્યો નહિ, અત્યારે તેની ગંધ પણ નથી, છતાં આવી નકારી બાળતમાં ભૂલ કરી પોતે

આત્મગૌરવ ન રહે તેવી વર્તના કરી તે મૂર્ખતા હતી, મંદતા હતી, વિચારીપણુની ગેરહાજરી હતી. આવી રીતે આત્મવિચારણુ કરતાં તેને જે ખેદ થાય છે તેથી પ્રાપ્ત કરેલ પાપ દૂર થાય છે અથવા તેનો રસ મંદ થઈ જાય છે અને પરિણામે ભૂત-જીવનની ભૂલો સુધરે છે અને લવિષ્યત્ જીવન સુંદર બની જાય છે. આ આત્મ-નિરીક્ષણની દેવનો સત્સંગ ઉપર બહુ આધાર રહે છે. બહુધા પ્રાણી પોતાની જાત ઉપર એવો મક્કમ રહે છે, એને પોતાના સાધારણ કામની એટલી મોટી કિંમત હોય છે અને પોતાની સમજણ માટે એવો ઉંચો ખ્યાલ હોય છે કે એ અરખી દુનિયાની અમુક પોતામાં માને છે અને અન્ય સર્વની ગણના કરતો નથી. જ્યારે તે સત્સંગ કરે છે ત્યારે વિશ્વમાં 'પોતાનું' સ્થાન કયું છે અને પોતાની ગણતરી કયાં છે અને પોતે કેવી ભૂલો કરે છે એ સર્વ વિચાર કરવાની પ્રેરણા થાય છે અને એ પ્રમાણે કરવા પછી તેની સ્થિતિમાં મોટો તફાવત પડી જાય છે. આપણે એક શિખારી અથવા રાણીને બરાબર વાત કરતો સાંભળ્યો હોય તો જણાશે કે તેને તેની ભીષ્મ માગવાની આવડત ઉપર પણ અભિમાન હોય છે; અને એ પ્રમાણે સર્વ માટે સમજવું, અજ્ઞાન અને અભિમાનને બહુ વધારે નજીકનો સંગ્રામ છે. આવા પ્રકારની અભિમાનવૃત્તિમાંથી પ્રાણીને ઉંચા લઈ આવી સત્ય માર્ગ પર વૃત્તિ કરાવનાર સત્સંગ છે અને તે આત્મવિચારણુદ્વારા પ્રાણીનાં પાપ દૂર કરાવે છે.

‘સત્સંગ ચિત્તની પ્રસન્નતા રાજે છે’ એ તેનો એક વિશેષ લાભ ભર્તુહરિના ઉપરોક્ત શ્લોકમાં બતાવવામાં આવ્યો છે એ સુસ્પષ્ટ છે. જ્યારે સુંદર વર્તન કરવામાં આવે ત્યારે બરાબર વર્તનથી મન ઉપર જે બોલે રહે છે તે દૂર થઈ જાય છે. એક સાધારણ દ્રષ્ટાંતથી આ વાત આપણે સ્પષ્ટ કરીએ. ગમે ‘પાંચરે’ રૂપિયા બે જોટું બોલવામાં આવે તો મળે એવો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો છે એમ ધારે, અહીં પ્રાણી બે વિચારવાનું અને સત્સંગ કરનાર ન હોય તો તે લાલચમાં ફસાઈ જાય છે અને ‘જોટું’ બોલી પૈસા મેળવે છે. પછી એને પકડાઈ જવાનો ભય થાય છે. એક બોલેલ અસત્યને નીલાવવા હજારો જોટાં બોલવાં પડે છે, અનેક કાવાડાવા કરવાં પડે છે અને મનમાં એવા જોટાળા ચાલે છે કે તે અવલોકન કરવાથીજ જણાય. એટલું કરતાં છતાં પણ આ પ્રાણી તેમાંથી છૂટી શકતો નથી, કોઈવાર તેને નલાવવા સોગનપર જોડી સાક્ષી પણ આપવી પડે છે અને વળી તેમાં પકડાઈ જાય તો અનેક પ્રકારે હેરાનગતિ પ્રાપ્ત થાય છે અને એ સર્વ વખત દરમિયાન મનપર એટલો મોટો બોલે રહે છે કે તેનું વર્ણન કરવા કવિની પ્રણા કલમ ભેઈએ. આંતે તો સત્ય તરી આવ્યા વગર રહેવું નથી અને આ પ્રમાણે અસત્ય બોલવાથી આખરે જાય છે, વ્યવહાર હલકો

સત્સંગ (સખતમ સૌજન્ય.)

૩૮૭

પડે છે અને વિદ્યાસ જોઈ બેસવાનું ઠારણુ બને છે. હવે સત્ય બોલી લાલચને લાત મારનારાના મનની સ્થિતિ તપાસીએ તો તેને એક જાતનો ત્યાગ ભાવમાં આનંદ થાય છે, કુરજ બળવ્યાના ખ્યાલથી સંતોષ થાય છે અને તે ઉપરાંત મનપર બોલે રહેતો નથી બિગેરે જોઈએ તો તેને ગેરલાલના અભાવ રૂપ મોટો લાભ થાય છે. આ પ્રમાણે દરેક શુભ ક્રિયા, વિચાર કે ઉપચારના સંજોગમાં સમજવું. સદ્ગુણની આચરણ ઠરવાથી ચિત્તમાં બહુ સારો આનંદ રહે છે અને કોઈ વખત કદાચ બાહ્ય દૃષ્ટિએ નુકશાન થાય તોપણ તેની દરકાર રહેતી નથી. અંગ્રેજીમાં એક કહેવત છે કે Virtue is its own reward એટલે સદ્ગુણ એ તેનો પોતાનોજ બહલો છે. મતલબ એ છે કે એનાથી બીજા લાભ તત્કાળમાં ન જાણાય તોપણ તે પોતે મનને આનંદમાં રાખનાર આત્માને સંતોષ અપાવનાર અને ચિત્તને પ્રસન્ન રાખનાર હોવાથી તે પોતેજ બહલારૂપ છે. જો કે સદ્ગુણનો બહલો મળ્યા વગર રહેતો નથી, પણ કદાચ તેને માટે દિવસો સુધી અને કોઈવાર વરસો સુધી રાહ જોવી પડે છે, પરંતુ એવો બહલો મળે કે ન મળે પણ તે કરતી વખત જે આત્મસંતોષ થાય છે, મનની પ્રસન્નતા થાય છે તેજ પૂરતો બહલો છે. આવા પ્રકારની મનની વૃત્તિ થવી એ સત્સંગથીજ થાય છે. જો પ્રાણી કુસંગમાં પડી જાય છે તો તે તાત્કાલિક લાભ તરફ નજર કરનાર થાય છે અને શુભ ગુણ આચરવામાં શું મહત્વ છે તે સમજી શકતો નથી અને તેને યોગ્ય સલાહ પણ મળતી નથી. વ્યવહારના પ્રત્યેક પ્રસંગોમાં, ધર્મની ક્રિયાઓમાં અને આત્મોન્નતિના વિશાળ માર્ગમાં સત્સંગ ચિત્ત પ્રસન્નતા રખાવવારૂપ બહુ મોટો લાભ અપાવે છે અને પ્રાણીને કુરજના આંગણા ઉપર ચૂકી દે છે. મયણાસુંદરી તેના પિતાએ તેના સ્વામી તરીકે કહેલા કુબીની બાબુએ જઈ ઉભી રહી તે વખતે લોકો તો તેના તરફ બહુજ હસ્યા હશે, તેની મૂર્ખતાપર ટીકા કરતા હશે, પરંતુ બાદ્યાવસ્થાથી સત્સંગ કરનાર તે ચિત્તપ્રસન્નતા અને કુરજનો ખ્યાલ એવા અસાધારણ પ્રસંગમાં પણ ચૂકી નહિ અને પતિજીવન અને સ્વજીવન અતિ સુંદર બતાવ્યું. મયણાસુંદરીના મનમાં તે વખતે કેટલો આનંદ થયો હશે તે ખાસ વિચારવા યોગ્ય છે. એવીજ રીતે ધવળશેઠને ડુંગ સંજોગી કલંકના પ્રસંગે રાજા પાસેથી છોડાવી લાવનાર શ્રીપાળને કેટલો આનંદ થયો હશે તે વિચારવા યોગ્ય છે. એ સર્વ સત્સંગથી થયેલ શુભ વિચાર અને મનના ઉત્તમ બંધારણનું પરિણામ છે એમ વાંચનારને કદિ પણ લાગ્યા વગર રહેશે નહીં.

છટ્ટો સત્સંગનો લાભ ભર્તૃહરિ એ ગણાવે છે કે ‘એ (સત્સંગ) દિશામાં કીર્તિને ફેલાવે છે.’ એ બરાબર હકીકત છે એમ સહજ જણાઈ આવે તેવું છે. સારી સોળતમાં રહેનારનું વર્તન સાફ હોવાનો સંભવપ્રણે હોવાથી એવા સત્સંગ

૩૮૮

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માનસની આબરૂ તપે અને સારા લોકોમાં પણ એના વખાણ થાય એ તદ્દન
સ્વાભાવિક છે. જૈને દ્રવ્યજ્ઞાના ઉપા અભાસ હોય છે તે કદિ પણ માન મેળવવા ખાતર
સાફ વર્તન કરતા નથી, તે તો પોતાના ઉચ્ચ વિચારથીજ શુભમાર્ગે ગમન કરે
છે અને ઉચ્ચ વ્યવહાર કરવામાં આત્મોન્નતિ થતી સ્પષ્ટ બુઝે છે. એને લોકો માન
આપે કે ન આપે તે સંબંધમાં તેનું લક્ષ્ય હોતું નથી. પરંતુ એને માનની ઇચ્છા
હોય કે ન હોય પણ એને લોકોમાં સન્માન જરૂર મળે છે. સજ્જન સાથે
હળવું મળવું, બોલવું, વિચારણા કરવી, પરિચય કરવો, એ તુરંત કોટિના માણસથી
બને નહિ તેથી લોકો સત્સંગ કરનારને બહુ માન આપે છે. કોઈ વખત જરા મોડું
માન મળે છે પણ અંતે માન મળ્યા વગર રહેતું નથી અને જો માન મેળવવાની
ઇચ્છા ન હોય તો બહુ વધારે મળે છે. શ્રીતિની પછવાડે ફાટનારને તે મળતી નથી,
પણ તેની ઇચ્છા ન કરનારને તે સવિશેષ મળે છે. આ પ્રમાણે કદીને છેવટે ભર્તૃહરિ
કહે છે કે ‘સત્સંગતિ શુ’ શુ’ કરતી નથી ? એટલે તે આવી રીતે અનેક લાભો
અપાવે છે તે ઉપરાંત બીજા ન ગણાવેલા એટલા લાભો આપે છે કે બીજા તે કદપ-
વશ બેવી હોય એમ લાગે છે. અનેક પ્રકારના લાભ તે એટલી સારી રીતે અ-
પાવે છે કે તેની ગણતરી કરતાં પાર આવે નહિ. અહીં કદાચ એવો પ્રશ્ન ઉપ-
રિચત થાય કે આ બાબતમાં કાંઈ અતિશયોક્તિ હશે, કારણ કે કેટલીકવાર
કવિઓ એક બાબતને હાથમાં લઈ તેનાં અનેક લાભો બતાવે છે એવી સાધા-
રણ પ્રમા છે. આનો જવાબ બહુ સારો છે અને તે એ છે કે આ બાબતમાં
જરાપણ અતિશયોક્તિ બેવું નથી. સત્સંગ કરનારની અવસ્થા, સંયોગ અને વર્તન
અને ખાસ કરીને તેની માનસિક સ્થિતિ પર વિચાર કરી આપણે બરાબર અવ-
લોકન કરીને જોઈએ તો આ વાતમાં રહેલ સત્ય બરાબર સમબદ્ધ બધ તોમ છે.
જે લાભો અહીં સત્સંગથી તેના પરિણામરૂપે ગણાવવામાં આવ્યા છે તેમાં જરાપણ
અતિશયોક્તિ કરી હોય એમ લાગતું નથી.

આ સંબંધમાં વધારે અવલોકન કરનારાઓ એવાજ નિર્ણય ઉપર આવ્યા
છે એમ પણ બતાવી શકાય તેમ છે. આપણે સત્સંગ માટે અન્ય વિદ્વાનો શું
કહે છે તે બહુ સંક્ષેપથી જોઈ જઈએ. સિદ્ધર પ્રકરના ૬૬ માં શ્લોકમાં શ્રી
સોમપ્રભાચાર્ય કહે છે કે:—

હરતિ કુમતિં ધિત્તે માંદં કરોતિ વિવેકિતાં,
દિતરતિ રતિં સૂતે નીતિં તનોતિ ગુણાવલિમ્;
મથવાતિ યશો ધત્તે ધર્મ વ્યવોદ્ધતિ દુર્ગતિમ્,
જજયતિ તુળાં કિં તાર્થીષ્ઠં ગુણોત્તમસંગમ્ ॥

સત્સંગ (સતેતમ સૌન્દર્ય.)

૩૮૬

‘ઉત્તમ મનુષ્યનો સંગ પ્રાણીની કુમતિને દૂર કરે છે, અજ્ઞાનને ભેદી નાખે છે, વિવેકીયનું પ્રાપ્ત કરાવે છે, સતોષ આપે છે, નીતિને જન્મ આપે છે, શુભની શ્રેણિને વિસ્તારે છે, યશને ફેલાવે છે, ધર્મને ધારણ કરે છે, દુર્ગતિને દૂર કરે છે—આવી રીતે એવી કઇ ઉત્તમ ઇચ્છિત વસ્તુ છે કે જે સત્જનનનો સંગ મનુષ્યને ન આપે? ’ અહીં જે વિચાર યોજાવ્યા છે તે સદરહુ ભર્તૃહરિના શ્લોકમાં યોજાવેલા વિચારો જેવાજ છે. અહીં સત્સંગથી થતા અનેક લાભ બહુ સુંદર રીતે ગણાવ્યા છે અને પછી અભીષ્ટ પ્રાપ્તિને અંગે સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે એવી કોઈ વસ્તુ નથી કે જે સત્સંગ ન પ્રાપ્ત કરી આપે. કહેવાનો આશય એ છે કે સારી ઇચ્છિત વસ્તુઓ સત્સંગથી જરૂર પ્રાપ્ત થાય છે. અને આવી રીતે સત્સંગ પ્રાણીને બહુ ઉંચી પદવી પર મૂકે છે, તેનું કારણ આપણે સમજી શકીએ તેમ છે. વિભાવદશામાં આસક્ત પ્રાણી લાલચના પ્રસંગો મળતાં પરભાવમાં આદ્યા જવાનો ધણીવાર પ્રયત્ન કરે છે, ત્યાં વાસ્તવિક સુખ નથી, છતાં સુખ શું છે તેનો બરાબર ખ્યાલ ન હોવાથી પ્રાણી તે તરફ મુગતુષ્ણાની માફક દોડ્યા જાય છે અને જો તેને પાછળથી જોઈ સત્યમાર્ગ પર લાવનાર કોઈ ન હોય તો જરૂર તે તેમાં ફસાઈ જાય છે. આવા અનેક પ્રસંગે સત્સંગ તેને ઠેકાણે લઈ આવે છે, તેની વ્યવહારની દરજ્જે સમજાવે છે, તેના આત્માને કયા માર્ગથી હાનિ કે લાભ થાય તેમ છે તેનો ખ્યાલ આપે છે અને તેને વિમાર્ગ પર જતો અટકાવે છે; પ્રાણીમાં વિચારણા કરવાની શક્તિ તો હોયજ છે, પરંતુ ટુંકી દૃષ્ટિથી જે તાત્કાલિક સુખ તરફ તે જોઈ જતો હોય છે તે આથી અટકી જાય છે અને વિચારણા કરી સન્માર્ગ પર આવી જાય છે. આવી રીતે દરેક યાગતમાં સન્માર્ગ પર લઈ આવવાનું પરમ સાધન સત્સંગ હોવાથી તે બહુ લાભ કરનાર થાય છે એમ લગભગ દરેક વિચારશીલ માહાત્માઓ કહી ગયા છે.

મનુષ્યજીવન પર ‘સત્સંગ’ કેવી અસર કરે છે તે આટલા ઉપરથી જણાયું હશે. એનાથી અનેક લાભો થાય છે તે બરાબર જણાઈ આવે તેવું છે, એના ગર્ભમાં બહુ ઉત્તમ દશાના બીજો રહેલાં છે તે માલૂમ પડે તેવું છે અને તે અર્થ સંયોગોમાં કરવા યોગ્ય છે, એવા નિર્ણય પર આવી જવાય તેવું છે. સત્સંગ કરનારના દૃષ્ટાન્તો વિચારવા પડે તેમ નથી. ગમે તે ચરિત્ર વાંચતાં એના ખ્યાલ આવે તેમ છે. યાગપણથી સત્સંગ કરનાર મયણાસુંદરીના અતિ અસાધારણ પ્રસાદના ધૈર્યનો વિચાર ઉપર થઈ ગયો. એ સિવાય શ્રેણીકરાજ, વીરપ્રભુના દશ શ્રાવકો, જાતમ સ્વામી વિગેરે સત્સંગનાં અનેક દૃષ્ટાન્તો છે. લગભગ દરેક કથામાં સત્સંગનું માહાત્મ્ય દર્શાવ્યું હોય છે એમ કહીએ તો તેમાં આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી. નીચ સોગતથી કેટલું નુકશાન થાય છે તે વર્ણન કરી સુંદર ચિત્રને

૧૬૦

જૈનવર્ગ પ્રકાશ.

ગણાડવાની જરૂર નથી. પણ એથી બહુ જ્ઞાન-વ્યવહાર અને આત્મોન્નતિને અંગે થાય છે એ સ્પષ્ટ સમજાય તેવું છે. શુભાવળી અને વીરમતીદું દૃષ્ટાન્ત તેનો નિર્ણય જણાવ આપે છે. કુસંગ જરાવળત કરવાના પરિણામે શુભાવળી જેવી સાધ્વી ત્યાં કેટલી નહ સુધી ઉભરી ગઈ અને તેના પરિણામે તેને કેટલું સહન કરવું પડ્યું એ પરિણામોલ્લખવિષયે લલિત લાખાશંકી સાથે શ્રી ચંદ્રરાજના રાસમાં જણાવ્યું છે. ધ્રુવળશેડને હેશન કરનાર, રાવણને રડાવનાર, સુરસુંદરીને નાટક કરનારને ત્યાં વેચાવનાર અને દુર્યોધનને દુસાવનાર દુર્જનસંગતિજ છે.

સત્સંગનું પરિણામ કેવું સુંદર થાય છે તે આપણે ઉપર જોઈ ગયા. વ્યવહારમાં ઉન્નત સ્થાન પ્રાપ્ત કરી, ઉત્કાન્તિમાં આગળ વધી, આત્મોન્નતિ કરી, છેવટે સ્વચ્છિદ્ધાન્તર સ્થાન સુધી સત્સંગને પરિણામે પ્રાપ્તી પહોંચે છે. આથી એને સૌજન્ય કંદેશમાં આવે છે. સારા મનુષ્યને સારા તરીકે ટકી રહેલા માટે શુભવાનને સંગ કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે અને તેથી સૌજન્યના વિષયમાં સત્સંગને ખાસ સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. એમાં પણ 'વિદ્રત્સેવના' ખાસ કરવી એમ સૌજન્યના શ્લોકમાં કંદેશમાં આવ્યું છે તેનો આશય એમ જણાય છે કે સન્નજન મનુષ્ય જ્યારે પોતે સન્નજન રહી શકે છે ત્યારે તે જીવિદ્વાન્ હોય તો સન્નજનતામાં રહેલ મહત્તા અન્યને સમજાવી શકે છે અને તેથી સત્સંગમાં પણ વિદ્વાન સન્નજનનો સંગ વિશેષ લાભ કરનાર છે. જો કે સન્નજનતા અને વિદ્રતાને ખાસ સંગબંધ નથી અને અનુક્ર માણસ વિદ્વાન છે તેથી તે સન્નજન પણ હોવો જોઈએ એમ ધારી પણ લેવું નહિ; કારણ કે કેટલીકવાર વિદ્રતા સાથે દુનિયાના ખરાબમાં ખરાબ દુર્ગુણો પણ જોડાયલા જોવામાં આવે છે, પરંતુ સન્નજન હોય અને સાથે વિદ્વાન હોય ત્યારે તેનો સંગ કરનારને તેની વિદ્રતાનો બહુ લાભ મળે છે. આથી મૂળ શ્લોકમાં (તૃણાં ઝિન્ધિ વાળા) વિદ્રત્સેવનાને સમમ સૌજન્ય ગણાવેલ છે.

હવે આ વિષય માટે જે લાંબાણ ઉપોદ્ઘાત અગાઉ (પુ. ૨૮. અંક ૩ જે પૃ. ૮૫ થી ૮૬ સુધી) કરવામાં આવી હતી તેનો આ વિષય સાથે સંગબંધ ખરાબર વિચારી જઈએ. આ ઉપોદ્ઘાતમાં બહુ ઉપયોગી હકીકત બતાવી છે, તેનો સાર ટુંકામાં કહીએ તો એ છે કે સંસારમાં આસક્ત પ્રાણી કોઈ કોઈ વાર આત્મીય સુખ શું છે તેનો સહજ અનુભવ કરે છે, તેને કાંઈક અણકાટ થાય છે, પણ વળી પાછો તે વિશાવમાં સિમ થઈ જઈ સંસારમાં પડી બાય છે અને તેથી બને છે એમ કે જે સુંદર સ્થિતિ તેને પ્રાપ્ત થઈ હોય છે તે લાંબો વળત તેથી રહેતી નથી. આમ થવાનું કારણ શું છે તે તપાસવામાં આવશે તો જણાઈ આવશે કે સત્સંગનો અભાવ હોવાથી પ્રાણી જ્યારે ત્યારે પોતાના અદ્ભુત સુખના

ખોટા ખ્યાલમાં તણાઈ જઈ સંસારમાં મુઝાઈ જાય છે, અને તેના સાધારણ સહવાસવાળા સંબંધીઓ તેને આ બાબતમાં પુષ્ટિ આપે છે. ‘ ધર્મનું આખ્યાન ચાલે ત્યારે, તથા સ્મશાનમાં અને રોગીને જે બુદ્ધિ થાય છે તે ઘણા વખત સુધી ટકી રહેતી નથી ’ એમ જે ત્યાં બતાવવામાં આવ્યું છે તેનું કારણ એ છે કે એવા વિચારને પુષ્ટિ આપનાર અને તેને પ્રેરણા કરનાર સંગતિ બહુધા પ્રાણીને મળતી નથી. જો સત્સંગ કરવામાં આવે તો વસ્તુસ્વરૂપનો બોધ નિરંતર બન્યો રહે અને પ્રાણી અતિ સુંદર ઉન્નત સ્થિતિનું ભાન ઠર્યા કરે અને પરિણામે શુદ્ધ વિચારણા દ્વારા આત્માની પ્રગતિ આગળ ઠર્યા કરે. આમ થવાનું ખાસ કારણ સત્સંગ છે એ આખો વિષય વાંચતા સહજ સમજાય તેવું છે. સૌજન્ય એના બરા સ્વરૂપમાં સત્સંગને અંગે પ્રકાશે છે. સત્સંગ કરવાથી વ્યવહારમાં પણ આગરૂં વધે છે, ઇચ્છિત વસ્તુની પ્રાપ્તિ કરાવે છે અને આત્મીયસૃષ્ટિમાં શુદ્ધ આનંદ આપી ચેતનને ઉન્નત બનાવે છે. સૌજન્યના વિષયને ખાસ પ્રગટ કરનાર સત્સંગ અને ખાસ કરીને વિદ્વત્સેવના ખાસ કર્તવ્ય છે એ હકીકત આટલા ઉપરથી વિદિત થાય છે. આત્માની ઉન્નતિ કરાવનાર, સૌજન્ય પ્રગટ કરાવનાર, આત્માને નિર્ભર આનંદ આપનાર, તેવા આનંદમાં તેને કાયમ રાખનાર અને તેને સચ્ચિદાનંદ ધામે મોકલનાર સત્સંગ ખાસ કર્તવ્ય છે એમ હવે વારંવાર જણાવવાની જરૂર રહેતી નથી.

સત્સંગ ખાસ કરવા યોગ્ય છે એમ બતાવવા સાથે દંભી માણસો ઘણીવાર સજ્જન તરીકે પસાર થઈ જાય છે તેનાથી સાવચેત રહેવાની બહુ જરૂર છે તે પણ બતાવવાની આવશ્યકતા છે. તેથી સંગતિ કરવા પહેલાં તેનામાં વસ્તુતઃ સૌજન્ય છે કે નહિ તેનો અભ્યાસ કરવાની જરૂર છે. સૌજન્યના બાકીના વિષયો સૌજન્ય છે કે નહિ તે બતાવવા માટે ખાસ ઉપયોગમાં લઈ શકાય છે. આ ખાસ અગત્યની ચેતવણી આપી સત્સંગ કરવા, તેવો પરિચય વારંવાર કરવા અને દુર્જનના પ્રસંગમાં પણ ન આવવા લક્ષામણ કરવા સાથે જીવનને અંગે ખાસ અગત્યના આ વિષયની વિચારણા પૂર્ણ કરવામાં આવે છે. સત્સંગથી એટલા લાભ થાય છે કે તેપર પાનાઓ ભરાય. તેમાંના કોટલાકનું અહિં દિગ્દર્શન થયું તેના પરિણામે તે કર્તવ્ય છે એમ તો જરૂર લાગે તેવું છે. સત્સંગ શોધી આત્મ સન્સુખ ઘઈ અખંડ આનંદ સ્થાન તરફ પ્રયાણ કરવા યત્ન કરો, તેમાં રસ લ્યો અને તેમાં વાસ્તવિક સુખ મનો-એ કર્તવ્ય છે, આદરણીય છે, પ્રશસ્ત છે, પ્રેરક છે અને સુખરૂપ છે. જેઓને સત્સંગ કરવાની ટેવ પડે છે તેને પછી અન્ય પ્રસંગમાં આનંદ આવતો જ નથી. તે બરાળ માણસોના સંયોગોમાં આવી જાય તો જાણે તે પોતાના તત્ત્વની બહાર હોય તેમ તેને લાગે છે. જાણી બહાર નીકળી ગયેલી માછલીને જેમ સુખ લાગતું નથી તેમ બરાળ વાતાવરણમાં તેને

૩૬૧

નૈનવર્ગ પ્રકાશ.

આનંદ આવતો નથી. ખરાબ માણસોનો સંગ કરવામાં વિચારણા શક્તિ એટલી બેઠેલ મારી જાય છે કે પછી પ્રાણી ઉંચો આવી શકતો નથી. આ પ્રમાણે હોવાથી કાંઈ નુકસાન સહન કરવું પડે તો તેમ કરીને પાણી દીર્ઘ લાભ સારૂ સત્સંગ કરવા ઉચિત છે એમ માનવું. શુદ્ધ માર્ગ પર ગમન કરવાની ઈચ્છા માટે અભ્યાસની જરૂર રહે છે અને તે દીર્ઘકાળ સુધી આંતરણ વગર કરવામાં આવે અને તેમાં અત્યંત બુદ્ધિ હોય તો ખરું સુખ આપે છે. તેવો અભ્યાસ સત્સંગથીજ થાય છે, નથી ગમે તે રીતે વિચારતાં સત્સંગ ખાસ કરવા યોગ્ય છે એમ જણાય છે. નીચળ અને પ્રગટ કરનાર સત્સંગ અને તેના એક વિભાગ રૂપ વિદ્વત્સેવના ખાસ ઉપદેશી વિષય છે એમ બતાવી આ સમમ ક્ષેત્રન્યની વિચારણા અત્ર પૂર્ણ કરવામાં આવે છે.

લગ્ન પ્રસંગે મહોત્સવ.

લાવનગરમાં પ્રખ્યાત શેઠ ત્રિભોવનદાસ લાણુજીના પુત્ર પ્રેમચંદના લગ્ન-પ્રસંગ ઉપર તેમના લઘુ પાંચુ નરોત્તમદાસ લાણુજીએ દાદાસાહેબની વાડી પાસે આવેલા પોતાના સુશોભિત મકાનની અંદર લગ્નમંડપની નજીકમાં જ્ઞાનપંચ-મીનું ઉજ્જમણું માંચું હતું, અને પ્રભુ પદ્મરાવીને અઠાઈ મહોત્સવ કર્યો હતો. ઉજ્જમાણને માટે કરાવવામાં આવેલા પાંચ છોડ પેંદ્રી મધ્યનો છોડ ઝીકચળકથી બહુ સુંદર કારીગરીવાળો ભરાવ્યો હતો અને તેની અંદર મધુબિંદુના અતિ ઉપદેશક દર્શાવતું આગેદળ ચિત્ર આગેજ્યું હતું. આ છોડ ઉપર હજારથી બારેસો રૂપીઆ લગણગ અર્ચ થયું છે, પરંતુ છોડ અદ્ભુત બન્યો છે. બીજા ચાર છોડ પણ ખાસ ઉંચો કશળ કરાવી તેના લપેટા વણાવીને કરાવ્યા છે. છોડની સાથે ગુટેલા ઉપકરણો પણ સારા, શોભતા અને કિંમતી છે. અઠાઈ મહોત્સવ નિમિત્તે પૂજા લણાવવા સારૂ ખાસ ગવંયાને તેણેલ હોવાથી પૂજા લણાવવામાં પણ સારો આનંદ આવ્યો છે.

આ સુખ પ્રસંગની સાથે લાવનગરના શ્રી સંઘના પરમ ઉપકારી પંન્યાસજી મહારાજશ્રી ગંભીરવિજયજી ગણીના પગલા દાદાસાહેબની વાડીની અંદર એક સંગેમરમરતી સુશોભિત દેરીમાં તેમણેજ શ્રીસંઘને આદેશ મેળવીને જે સ્થળે પંન્યાસજીને અગ્નિદાદ કરવામાં આવ્યો હતો તેજ સ્થળ ઉપર પદ્મ-કેરાવ્યા છે, તેજજ તે સ્થાપનાની માફ શુદ્ધિ ની તિથિએ પોતાના જંગલામાં અપ્રોક્તરી સ્નાય વાણી ઉદારતાથી લણાવી નવકારશીનું સ્વામીવત્સલ કયું છે.

આ પ્રસંગ ઉપર ખાસ કરીને પાલીતાણેથી મુનિરાજ શ્રી કેવળવિજયજી

નવમી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ-સુજાનગઢ.

૩૬૩

મહારાજ પધાર્યા છે કે જેઓ શાંતમુર્તિ મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજના અગ્રણી શિષ્ય છે, અને ૪૦ વર્ષ ઉપરાંતના દીક્ષાપર્યાયવાળા છે. જરૂરી પ્રસંગે એમના પધારવાથી શ્રી સંઘને વિશેષ આનંદ થયો છે.

અટાન્ડિકા મહોત્સવને તેમજ લગ્ન પ્રસંગને અંગે જળયાત્રાના વરઘોડા ઘણી ધામધુમ સાથે ચઢાવવામાં આવ્યો છે, અને ઉદ્યાપન, અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, વર ઘોડો, પાટુકા સ્થાપન, અષ્ટોત્તરી સ્નાન અને મહાન્ સ્વામીવાત્સલ્ય કરીને લગ્ન પ્રસંગ શોભાવવા સાથે પોતાના દ્રવ્યનો સદુપયોગ કર્યો છે. વ્યાવહારિક પ્રસંગ સાથે આવા ધાર્મિક પ્રસંગો ભેટી દર્ઢ આશ્રવમાં સંવર કરાણીના લાભ લેવો એ ઉત્તમ જનોને ઉચિત છે અને અન્ય સુસ્ત જનોને તે હકીકત ખાસ અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે.

નવમી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ-સુજાનગઢ.

માગશર શુદ્ધિ ૧૧-૧૨-૧૩ બુધ, ગુરૂ, શુક્ર.

તા. ૨૭-૨૮-૨૯ જાન્યુઆરી. ૧૯૧૫.

સુજાનગઢ મારવાડમાં ખીકાનેર પાસે આવેલું શહેર છે. તેની અંદર ઘણા ધનાઢ્ય જૈનો વસે છે. તેમાંના પનેલાલજી સંઘી નામના એક ગૃહસ્થે આર લાખ રૂપીઆ ખર્ચીને ત્યાં એક મહાન્ જિનમંદિર બાંધાવ્યું છે. તેનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ માગશર શુદ્ધિ ૧૩ નો હોવાથી તે શુભ પ્રસંગ ઉપર ત્યાં કોન્ફરન્સની યોજક થાય તો ગરૂધરમાંજ જન્મ પામેલી કોન્ફરન્સનો પાછો ઉદય થાય એમ વિચારી હાલમાં ખીકાનેર સ્ટેટમાં સારા ઓઢાપર દાખલ થયેલા ૧૦૦ ગુલાબચંદ્રજી દક્ષાએ પ્રયાસ આદર્યો. ઉદાર દિલના પનેલાલજી શેઠે તમામ ખર્ચ પોતે સ્વીકારી લીધો અને તે ખર્ચ મુખર્ધ ખાતે કોન્ફરન્સની મુખ્ય ઓફીસમાં મોકલતાં તરતમાંજ આમંત્રણ સ્વીકારવાનું કરાવવામાં આવ્યું. ખહુ દિવસના ક્ષુધાતુરને જેમ જાણતું લોજન મળે તેમ કોન્ફરન્સની આવશ્યકતા સમજનારા અને તેનાથી જૈન કોમની ઉન્નતિ માનનારા બાગેવાનોએ દિવસો ટુંકા છતાં તેને લગતું તમામ કાર્ય તેટલી મુદતમાં પસું કરવાનું કબુલ કર્યું અને તરતમાંજ સુજાનગઢ ખાતે પત્ર વ્યવહાર ચલાવી રીસેપ્શન કરાવીના પ્રમુખ તરીકે શેઠજી પનેલાલજી સંઘીની અને ચીફ સેક્રેટરી તરીકે શેઠ ગુનમચંદ્રજી સાવનસુખા અને આનંદમલ લોઢાની નીમનેઠક થતાં નવમી કોન્ફરન્સના આમંત્રણો પોસ વઢ-૧૩શે બહાર પાડવામાં આવ્યા. કોન્ફરન્સ ઓફીસમાં તમામ લીસ્ટ તૈયાર હોવાથી તરતજ તે બહાર-ગામ સ્વાને કરવામાં આવ્યા. વખત ટુંકો હોવાથી ગામેગામ સંઘ મંળીને ડેલી-મેટો ચુટે તેટલો અઢકાશ રહ્યો તર્હી, પરંતુ મુખર્ધના શ્રીસંઘે તરતમાંજ ચુટેલી

કરી. મુ'ગઈમાં દેશ પરદેશનું ઘણું તત્ત્વ સમાયેલું હોવાથી મુઢા બુઢા વિભાગના ચેતનશી તેમાં ચુટાયા. કોન્ફરન્સના પ્રમુખ તરીકે સંઘણપુરનિવાસી પ્રખ્યાત ઠેક ભોતીલાલ મુળજીને નીમવામાં આવ્યા અને તેમના બહેણા સંબંધને લઈને મુ'ગઈ તેમજ સંઘણપુરથી બહેણી સંખ્યામાં મુઢાસૌ મુઢાનગઢ પધાર્યા. રેલીમંટાની ફી ન લેવાનો ઉદાર દીલના પનેલાલજી શેઠે કરાવ બહાર પાડ્યો. પ્રતિષ્ઠા મહેલસવને આંગે પુષ્કળ જૈન બંધુઓનું ત્યાં આગમન થયું અને ઉપર જણાવેલા ત્રણ દિવસોની બેઠકમાં આવશ્યકતાવાળા કરાવો સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યા. પહેલે દિવસે રીસેપ્શન કરીટીના અને કોન્ફરન્સના પ્રમુખના ભાષણો વાંચવામાં આવ્યા તે આંગે હવે પછીના બંધકમાં આપશું. બીજા ને ત્રીજા દિવસે જે જે કરાવો થયા તે જૈન સમુદાયની બાબુ માટે આ નીચે પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે.

કરાવ ૧ લો.

રાજનિષ્ઠા. (Loyalty)

આ જૈન સ્વેતાંશર કોન્ફરન્સ ભારત સામ્રાટ પંચમ જ્યોર્જ પ્રત્યે અંતા-કરણપૂર્વક પોતાની રાજનિષ્ઠા બહાર કરે છે અને તેમના છત્ર નીચે ભારત રાજ્યની ઉચ્ચ પદ્ધતિ, તેમજ હાલના ભયંકર યુદ્ધમાં બળપર નીતિનો જય અને શાંતિ હૃદયથી ઈચ્છે છે અને પ્રભુ પ્રત્યે પ્રાર્થે છે કે સર્વે સુખ અને પ્રેમભાવ પ્રવર્તે.

કરાવ ૨ જો.

સહાનુભૂતિ. (Sympathy)

પોતાના પત્ની અને જ્યેષ્ઠ પુત્રના અકાલ અને જોદકારક મરણોથી જે આસહ્ય દુઃખ નામદાર વાઈસરૉય લોર્ડ હાર્ડિંગપર આવી પડ્યું છે તે માટે હિંદુ-સ્થાનના બૃહા બૃહા પ્રાંતોમાં વસતા જૈન સ્વેતાંશરોના અગ્રે મળેલા પ્રતિનિધિ-દ્વારા આ કોન્ફરન્સ સમયે જૈન કેમનો શોક પ્રદર્શિત કરે છે અને સહાનુભૂતિ દર્શાવે છે.

કરાવ ૩ જો.

શ્રી બીકાનેર નરેશ મહારાજાધિરાજ મહારાજા સાહેબ શ્રી કરનલ સર બંગસિંહજી બહાદુર G. C. S. I. G. C. I. E. L. L. D. A. D. C. To A. M. the King and Emperor એ ઘણી વખત શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીના મંદિરમાં પધારી જે સહાનુભૂતિ બતાવી છે અને જૈનધર્મને વાસ્તે લાગણી દર્શાવી છે, તે વાસ્તે આ કોન્ફરન્સ તેમને અંતાકરણપૂર્વક ધન્યવાદ દે છે; અને પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના કરે છે કે તેઓ ચીરકાળ આ ક્ષેત્રમાં રાજ્ય કરતા રહે.

કરાવ ૪ થો.

જૈન જાતિની લાગણીને સારી રીતે માન આપીને આપણી કોન્ફરન્સના મેળની નિશ્ચિત કરેલા ડેમુટેશનનું યોગ્ય માન રાખીને નામદાર વાઈસરૉય

સાહેબે ન્યાયવૃત્તિ દેખાડી શ્રી આબુલના પવિત્ર તીર્થની આશાતના દૂર કરવાનો જે દીર્ઘદર્શી ઠરાવ કયો છે એ સંબંધમાં આ કોન્ફરન્સ નામવર ન્યાયી ખિટીશ સરકારના ખાસ આભારની નોંધ લેવા તક લે છે અને ધી ઓનરેબલ એન્જલ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ સર ઇલિયટ કોલ્વીન સાહેબની ખાસ કોશિશ માટે તેમનો ઉપકાર બહુર કરે છે.

કરાવ ૫ મો.

તહેવાર. (Jaina Holidays)

હિંદમાં જૈનોની વસ્તી સારી સંખ્યામાં હોવાથી તેમજ વ્યાપાર ધંધામાં જૈન કોમ પ્રથમ પંક્તિ ધરાવતી હોવાથી તેમના પવિત્ર પર્વ દિવસોમાંથી ઓછામાં ઓછા બે પર્વો બહુર તહેવાર તરીકે મુંબઈ ઇલાકાની તથા બીજા ઇલાકાની સરકાર તરફથી સ્વીકારવામાં આવે એવી આ કોન્ફરન્સ આગ્રહપૂર્વક માંગણી કરે છે. અને તે માટે મુંબઈ, મદ્રાસ અને કલકત્તાના ગવર્નર સાહેબ, પંતથ યુનાઇટેડ પ્રોવીન્સિસ, વિહાર અને બર્માના લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર સાહેબ, રજપુતાના અને સેન્ટ્રલ ઇન્ડિયાના ઓનરેબલ એન્જલ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ તરફ આ ઠરાવની નકલ મોકલવાને આ કોન્ફરન્સના પ્રમુખ સાહેબને સત્તા આપે છે.

આ પાંચ કરાવ પ્રમુખ તરફથી રજુ કરવા સાથે સર્વાનુમતે પાસ થતાં તે બખર તારથી જેના તેને મોકલવા પ્રમુખને સત્તા આપવામાં આવી હતી.

કરાવ ૬ ઠો.

ધાર્મિક કેળવણી. (Religious Education.)

દરેક જૈને જૈનધર્મનાં મૂળતત્ત્વો અવશ્ય બાળવાં જોઈએ, પરંતુ પોતે જૈન હોવા છતાં પણ આપણા કેટલાક ધર્મજનુઓ પોતાના ઉચ્ચ ધર્મનાં મૂળતત્ત્વોથી પણ અજાત છે તે સ્થિતિ દૂર કરવા માટે તથા જૈન બાળક અને બાળકીઓમાં ધાર્મિક જ્ઞાનનો પ્રસાર કરવા માટે નીચેનાં પગલાં લેવા આ કોન્ફરન્સ ભાર દબને આગ્રહ કરે છે:—

- (૧) જે જે સ્થળે ધાર્મિક શાળા ન હોય તે તે સ્થળે ધર્મનાં તત્ત્વ તથા રહસ્યનું જ્ઞાન ફેલાવવા સ્થાનિક સંઘે ધાર્મિક શાળા ખોલવી.
- (૨) જે સ્થળે ધાર્મિક શાળા હોય તે તે સ્થળના સંઘોએ તે શાળાને સારી વ્યવસ્થામાં મૂકવા પ્રયત્ન કરવો.
- (૩) દરેક ધાર્મિક શાળામાં એકજ બાતનો અભ્યાસક્રમ ચાલે તેવી વ્યવસ્થા કરવા જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડે ગોઠવણ કરવી.
- (૪) જે જે ધાર્મિક શાળામાં કંડની સગવડ હોય તેના વ્યવસ્થાપકોએ સંસ્કૃત અને માગધી ભાષાનું શિક્ષણ શિખવવા તેમાં વ્યવસ્થા કરવી.

(૫) દરેક ધાર્મિક શાળા સાથે જાની શકે તો દરેક સ્થળના સાથે પુસ્તકાલય સ્થાપના બેઠવણુ કરવી.

(૬) આવી શાળા માટે શિક્ષકો નિયમ કરવા અર્થે જૈન યુવકોને ઉંચું અંસ્કૃત તેમજ ઉંચું ધાર્મિક જ્ઞાન આપવા પ્રયત્ન કરવો.

ગોત્રીચીટર મી. ગોત્રીચંદ ગીરધર કાપડીયાએ ઉપરનો ઠરાવ રજુ કરતાં જણાવ્યું કે—આખળી કેમને આગળ વધવાને જો કોઈ માર્ગ હોય તો કેળવણીની વૃદ્ધિ છે. પ્રભુજી સહજે કહેલ છે કે અનેક મંદિરો તથા પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર કરવાની અને ફરીત રીવાજ સુધારવાની જરૂર છે તે સર્વની ફતેહ કેળવણી ઉપર છે. કેળવણી અને શિક્ષણ બુદ્ધી વાત છે. શિક્ષણ નિશાળે ભણાવાનો વિષય છે અને કેળવણી એ માનસિક જાળની ખીલવણી છે. સર્વ શિક્ષણમાં ધાર્મિક શિક્ષણ પ્રથમ અભિવ્યક્ત છે, કેમકે તેનાથી વ્યાવહારિક અને ધાર્મિક લાભ થતાં આ ભવ અને પરભવનું કલ્યાણ થાય છે. ધાર્મિક શિક્ષણ માટે પ્રથમ તો ધોરણ સુકરર કરવાની જરૂર છે. અખતલંગી, સાત નય, જે પ્રમાણ આદિ વિષયો આખળે માટે એટલા બધા છે કે તેનો અભ્યાસ સરલ રીતે થવા અભ્યાસક્રમ કરવાની જરૂર છે. આ કામ પુના કોન્ટ્રન્સ વળતે એન્યુકેશન બોર્ડને સોંપવામાં આવ્યું છે. કોન્ટ્રન્સ મારફત રૂ. ૪૫૦૦૦ કેળવણી માટે જર્જોયા છે. તેનાથી અનેક પાઠશાળા-સ્કોલરશીપ વગેરેમાં સદક આવેલ છે, હાલ તે ફંડ પૂરું થયું છે, તે તે કામ પહેલાં જોટલી જ કાળજીથી આગળ વધે તેમ ચૂન કરવામાં આવે તો આખળે ઘણા આગળ વધી શકીશું.

પંડીત વૃન્દલાલજીએ આ ઠરાવના અનુમેહનમાં જણાવ્યું કે—ધર્મ શું સીજ છે એ સમજવાની જરૂર છે. જેમ આગનો ધર્મ ઉષ્ણતા છે તેમ આત્માનો ધર્મ સચ્ચિદાનંદમય છે, તે ધર્મ પ્રાપ્ત કરવો તે પણ ધર્મ છે. એ નિશ્ચિત ધર્મગર આત્મા પહેાંચે ત્યારે કૃતકૃત્ય અને દોહમુક્ત હોય છે. સુખ દુઃખની પરંપરાથી મુક્ત થઈ વીર પ્રભુ આત્માનો ધર્મ સમજી તે પ્રમાણે આચરી શક્યા હતા તેમ સાધુ સાધ્વીને ધર્મપ્રચારથી તથા શ્રાવક શ્રાવિકાને મદદથી ધર્મ સેવા ઉઠાવવી જોઈએ છે. તે વ્યવસ્થા મંદ થવાથી તેને જાગૃત કરવાની ફરજ કોન્ટ્રન્સની છે. કેમકે તે સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકાનું અતુર્વિધ મંડળ છે. જૈન ધર્મ સર્વોન્નકુલ સ્થાને છે, અદ્વૈત તત્ત્વ એ જૈનનું એક શ્રેષ્ઠ તત્ત્વ છે. હિમચંદ્રાચાર્ય કહ્યું છે કે ‘લીનરાજથી વધારે કોઈ દેવ નથી અને સ્યાદાદથી ઉત્તમ કોઈ ધર્મ નથી.’

આખળો ધર્મ વીર ધર્મ કહેવાવા છતાં કમજોરીનો આશ્લેષ અમારા ઉપર કેમ હોઈ શકે? તે નિચારવું જોઈએ. શરીરનો ધર્મ વિનાશી છે, પણ તે છે ત્યાંસુધી મરજાત રાખવું તે પણ ધર્મ છે. તે સમજીને દુઃકમાં એટલુંજ કે આંખ બોલો તો અંધે તે કરી શકશે માટે તામસ વૃત્તિથી મુક્ત રહી આત્મિક સુખ પ્રાપ્ત કરવાથી ધાર્મિક જ્ઞાનનો પ્રભાવ અવશ્ય ઉત્તમ કૃપ આપશે.

નવમી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ-સુનનગઢ.

૩૯૬

આ ઠરાવના વધુ અનુમોદનમાં પ'ડિત હ'સરાજીએ જણાવ્યું કે-જે ધર્મી દુનિયામાં શ્રેષ્ઠ ધર્મ છે તેના શિક્ષણ માટે તેજ ધર્મના અનુયાયી મંડળની કોન્ફરન્સને ઠરાવ કરવો પડે છે તે ખેદની વાત છે. એક વિદ્વાને કહ્યું છે કે-

ધર્મકા પ્રભાવ કે એ સમયકી સખ ખાત હૈ;

હોતા કલી દિન ઉજલા પાછી અધારી રાત હૈ.

આ નિયમ પ્રમાણે કાળના ફરતા ચક્રને વશ આવી ખેદજનક સ્થિતિ સુધારવાને ઠરાવ રજુ કરવો પડે છે, તો આવા લાંછનથી જલદી મુક્ત થવા દરેક જૈને યત્ન કરવાની પહેલી ફરજ છે. એક હાથી કે સિંહ જેવું પ્રાણી કે જેનાથી દરેક ધીધરે નાસે છે; પરંતુ જો તેજ મુઠ્ઠાલ સ્થિતિમાં પડેલ જોવાય છે તો નાના છવો પણ તેને ચુશી નાંખે છે. તે વાત આપણે ભૂલી જવી જોઈતી નથી.

દરેક મનુષ્ય સુખને ચાહે છે, સુખ વ્યાવહારિક અને પારમાર્થિક એમ બે પ્રકારનું છે. પરંતુ જાણવું જોઈએ કે વ્યાવહારિક સુખ નિત્ય નથી, જ્યારે પારમાર્થિક યાને તાત્વિક સુખ એ ધાર્મિક ભાવના છે. અંદર અંદરની લડાઈ-અઘડા અને ધર્મને નામે થતા મતભેદો એ સત્ય જ્ઞાનનો અભાવ છે. યાદ રાખો કે વ્યાવહારિક, ધાર્મિક આગર આત્મિક ઉન્નતિ આદતા હો તો તે દરેક માટે ધાર્મિક શિક્ષણ મુખ્ય ઉપાય છે.

ઉપનિષદમાં લખે છે કે આત્મા અજર અમર છે, કોઈ ધર્મમાં લખે છે કે-આત્મા જન્મે છે અને મરે છે. આવા ઉભય પક્ષના વાદયુક્ત અઘડાવાળા પ્રશ્નો માટે પણ વીરભગવાનનું સિદ્ધાંત જણાવે છે કે 'એક અપેક્ષાએ આત્મા જન્મે છે અને મરે છે ત્યારે એક અપેક્ષાએ આત્મા અજર અમર છે.' આવા સ્યાદાદ જ્ઞાનથી શ્રેષ્ઠ ગણાતા ધાર્મિક અભ્યાસની ખાસ જરૂર છે. અને તે નાના બાળકોને જ નહિ પણ પાંચ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીના દરેક મનુષ્યે કરવાની જરૂર છે. એજ ઉચ્ચ હેતુથી ધર્મશુર મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીએ મહાવીર જૈન વિદ્યાલય સ્થાપી છે તેમ તેવા બીજા પણ ખાતાં ઉઘડ્યા છે. તે હવુ વધવાની જરૂર છે.

ધર્મની ઉન્નતિ ધર્મથી જ થાય છે, કેમકે ધર્મની શ્રદ્ધા તેજ ધર્મ છે. શેક પનેસદ સંઘીએ આ દેસાસરમાં રૂપિયા ચાર લાખ ખરચેલા છે અને હવુ વીશ લાખ ખર્ચવાના છે, તે સાથે જો આવા કેળવણીના કામમાં પાંચ દશ લાખ રૂપિયા અર્પણ કરે તો કેટલો ફાયદો થાય ?

એટલું ખરૂં છે કે જાંતે જો આપણે આ વાત તરફ લક્ષ નહિ આપીશું તો જમાનો તેનું કામ કરશે. તે ચોખું કહ્યું છે કે:-

જમાના નામ હૈ મેરા, સલીકો મેં ખતાદુંગા;

ન માને વાત એ મેરી, મળ ઉસકો ચખાદુંગા.

માટે છેવટ મારી એટલીજ વિનંતિ છે કે સર્વેએ ધાર્મિક શિક્ષણ માટે સંયોગા સાયચેત થવની જરૂર છે.

૩૨૮

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કુરાવ ૭ મો.

સામાન્ય કેળવણી. (General Education)

આપણી સમગ્ર જન કોમમાં કેળવણી જન કેળવણીથી સંદિત ન રહે તેવા વિનુથી આ કોન્ફરન્સ નીચે પ્રમાણે ભલામણ કરે છે:

- (૧) દરેક જન માળાપે પોતાના પુત્ર તથા પુત્રીને વ્યાવહારિક કેળવણી આપવી.
- (૨) દરેક સ્વયંશ્રાવણ આગેવાનોએ સ્થાનિક વિદ્યાર્થીઓને પુસ્તક શ્રી વિગેરે કેળવણીનાં સર્વ સાધનો પૂરાં પાડવાં.
- (૩) જન કોમના શ્રીમંતો તથા મેતાઓએ વિદ્યાનાં સાધનવાળાં હિંદના મુખ્ય મુખ્ય શહેરોમાં જન વિદ્યાર્થીઓને માટે ગોઠીંગો ઉઘાડવી અને તેમાં શ્રી ગોઠીંગો રાખવાની ગોઠવાણ કરવી.
- (૪) ઉચ્ચ કેળવણી લેતા વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ આપી ઉત્તેજન આપવાનું અને ખાસ કરીને જેઓ ગ્રેજ્યુએટ થયા હોય અને મદદને અભાવે વિશેષ અભ્યાસ કરતા અટકી પડતા હોય તેવાઓને માટે મોટી સ્કોલરશીપ આપવાનું કાર્ય જન શ્રીમંતો તથા જનોની બહુર સંસ્થાઓએ ઉપાડી લેવું.

કુરાવ ૮ મો.

વેપારી કેળવણી. (Commercial Education)

હિંદુસ્તાનની અર્થી દોલત જનોના હાથમાંથી પસાર થાય છે એમ કહેવામાં આવે છે તેમજ જન કોમ વેપારમાં પ્રથમ પક્ષિત થયે છે તે છતાં પણ વેપારી કેળવણીના અભાવે જન કોમ વેપાર ધંધામાં દિવસે દિવસે ખીજ દેખાતી સરળામણીમાં પછાત પડતી જાય છે, તેથી જન કોમ પોતાની અસલ પક્ષિત પ્રાપ્ત કરી ટકાવી રાખે તેને માટે આ કોન્ફરન્સ નીચે પ્રમાણે ભલામણ કરે છે.

- (૧) જન કોમના હાથમાં હાલ જે ધંધાઓ છે તે કાયમ રહે તેને માટે તે તે ધંધાના આગેવાનોએ પ્રયત્ન કરવો.
- (૨) કેળવણી લીધેલા જનોને જન વેપારીઓએ પોતાના ધંધામાં કુશળ બનાવી શામેલ કરવા પ્રયત્ન કરવો.
- (૩) દરેક જન વેપારીએ ખાસ કરીને પોતાના ધંધાને લગતી કેળવણી ખીજ કેળવણી સાથે પોતાની સંતતી તથા કુટુંબીઓને આપવાની કાળજી રાખવી.
- (૪) પોતાના વેપારની વૃદ્ધિ અર્થે પશ્ચિમના ધંધાદારીઓ પોતાનો વેપાર જે રીતે કરે છે અને ખીલવે છે તે બાજી તેનું અનુકરણ હિંદના વેપારના માર્ગોને ધ્યાનમાં રાખી કરવું.
- (૫) જન વિદ્યાર્થીઓ ઉચ્ચ વેપારી કેળવણી લે તે તરફ તેમનું લક્ષ્ય ખેંચવું અને વેપારી કોલેજમાં તેઓ અભ્યાસ કરે તેને માટે ખાસ સ્કોલરશીપો સ્થાપવી.

- (૬) ઉચ્ચ કેળવણી લેવી અતિ મોંઘી હોવાથી જંનેનો સામાન્ય વર્ગ સામાન્ય કેળવણી લઈ પોતાની આર્થિક આગરૂસર ચલાવી શકે તેને માટે ખાસ દેશી નાનુ ઠાનું શિખવવા સ્થળે સ્થળે તે શિખવાના વર્ગો જૈન શ્રીમંતોએ તથા જંનેની બહાર સંસ્થાઓએ ઉઘાડવા.
- (૭) કોમ અને સમાજની ઉન્નતિ ત્યારે જ થઈ શકે છે કે જ્યારે એ સમાજની એક મહા વિદ્યાલય (college) હોય કે જેથી સમાજના બાળકો ઉચ્ચ શિક્ષણ બહુ સારી રીતે મેળવી શકે; એટલા માટે આ કોન્ફરન્સ કુલ સમાજની એવી એક કોલેજ સ્થાપવાની ભલામણ કરે છે.

ઠરાવ ૯ મો.

સ્ત્રી કેળવણી. (Female Education.)

જૈન કોમમાં સ્ત્રી કેળવણીનો સર્વત્ર ફેલાવો કરવા માટે આ કોન્ફરન્સ નીચેની જરૂરીયાતો સ્વીકારે છે:—

(૧) દરેક માળાપે પોતાની પુત્રીને લેખન, વાંચન તથા સામાન્ય ગણિતનું જ્ઞાન આપવું.

(૨) જે માળાપોથી બની શકે તેઓએ પોતાની પુત્રીને માધ્યમિક અને ઉચ્ચ શિક્ષણ આપવું અને પોતાની પુત્રી તેણું શિક્ષણ લઈ શકે તે માટે તેના લગ્ન તેની નાની ઉમ્મરમાં નહીં કરવાં.

(૩) જૈનની વસ્તીવાળાં જે જે સ્થળે બાળાએતિ અભ્યાસ કરવા માટે સાધન હોય તે તે સ્થળે સ્થાનિક આગેવાનોએ ઠંથ્યાશાળાઓ ખોલવી.

(૪) ભરત ગ્રંથણ તથા સામાન્ય જ્ઞાન મોટી ઉમરની સ્ત્રીઓ તવરાશને વળતે લઈ શકે તેને માટે ગપોરના વખતમાં ચાલતા ખાસ વર્ગો સ્થળે સ્થળે ઉઘાડવાની વ્યવસ્થા કરવી.

(૫) આવા ખાસ વર્ગોમાં આરોગ્ય વિદ્યાનાં મૂળ તત્ત્વો, માંદાની માવજત તથા અકસ્માત વખતે લેવાના તાત્કાલિક ઉપાયોનું જ્ઞાન આપવા સંગઘે વિશેષ લક્ષ આપવું.

(૬) ઠંથ્યા તથા સ્ત્રી માટેની શાળા તથા વર્ગો માટે સ્ત્રી શિક્ષકો તૈયાર કરવાની ખાસ જરૂર હોવાથી જૈન સ્ત્રીઓએ અને ખાસ કરી વિધવાઓએ મોટા પ્રમાણમાં ફિમેલ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં દાખલ થઈ અભ્યાસ કરવો અને આવી અભ્યાસ કરતી સ્ત્રીઓને જે જે પ્રકારની સગવડો બેઠકોએ તે કરી આપવી.

ઠરાવ ૧૦ મો.

સુકૃત ભંડાર ફંડ. (Sukrit Bhundar Fund)

સુકૃત ભંડાર ફંડ કે જેમાં ભરેલા પૈસાનો ઉપયોગ કેળવણી તથા કોન્ફરન્સના નિર્વાહ માટે થાય છે અને જે ફંડની ઉપર કોન્ફરન્સની હયાતી તથા

૪૦૦

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કોનકુરન્સ ઉપરેલા દરેક કાર્યનો આધાર રહેલો છે. તેવા કાંડમાં દરેક સ્ત્રી પુરુષે મનિર્ભી બોલારમાં બોલ્યા બાર ગાના ભરવા એવા કોનકુરન્સ દૃઢતાથી આવડ કરે છે.

(૧) આ કાંડમાં અત્યાર સુધીમાં જે જે ગૃહસ્થોએ પૈસા ભર્યા છે, તેમના ઉપકાર આ કોનકુરન્સ માને છે.

(૨) જે જે સ્થળના સંઘોએ સંઘદ્વારા આ કાંડ એકઠું કરી કોનકુરન્સ ઓઢીસ વરફ મોકલાવી આપેલ છે તે તે સંઘોનો ઉપકાર માનવાની આ તક લે છે.

(૩) દરેક સ્થળના સંઘને કોનકુરન્સ ઓઢીસ ઉપર સંવત ૧૯૭૧ ની માલમું સુકત ભંડાર કાંડ એકઠું કરી જેમ અને તેમ જલદીથી મોકલી આપવા આ કોનકુરન્સ વિનંતિ કરે છે.

કરાવ ૧૧ મો.

જૈન સાહિત્ય પ્રચાર.

જૈન સાહિત્ય વિશેષ પ્રગટ ન થવાથી જૈન ધર્મ સંજોષે જુદી જુદી ભ્રમ-ભૂલ્યા ફેલાયેલી છે, તે દૂર કરવા જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર સર્વત્ર કરવાની આવશ્યકતા આ કોનકુરન્સ સ્વીકારે છે અને તેને માટે નીચેના પ્રયત્નો કરવાની ભલામણ કરે છે.

(૧) હિંદુસ્તાનની જુદી જુદી યુનિવર્સિટી (વિશ્વવિદ્યાલય) ના અભ્યાસક્રમમાં જે જે જૈન પુસ્તકો દાખલ કરવામાં આવ્યા હોય તે તે પુસ્તકો ટીકા તથા વિવેચનસહિત છપાવવાં.

(૨) જે વિદ્યાર્થીઓ જૈન સાહિત્ય સ્વીકારી પોતાનો અભ્યાસ ચાલુ રાખે તેને સ્ટેન્ડરસિયો, ઈનામો વિગેરે આપવાં.

(૩) હિંદની જુદી જુદી યુનિવર્સિટી (વિશ્વવિદ્યાલય) માં માગધી ભાષાને એક દ્વિતીય ભાષા તરીકે દાખલ કરાવવી.

(૪) માગધી ભાષાનો અભ્યાસ સુલભ થાય તે માટે માગધી કોષતંત્રાર કરાવવો.

(૫) વિશ્વવિદ્ય ભાષામાં જૈન સાહિત્યનાં પુસ્તકો ભાષાંતર કરાવી છપાવવાં.

(૬) પ્રાચીન જૈન ભંડારોના વ્યવસ્થાપકોએ તેવા ભંડારોમાં રહેલાં પુસ્તકોની સચિત્તર ટીપ કરાવી પ્રસિદ્ધ કરવી, જે પુસ્તકો નષ્ટ થતાં હોય અથવા જે અલભ્ય અને ઉપયોગી હોય તેવાં પુસ્તકો ફરીથી લખાવવાં આ છપાવવાં અને તે તે ભંડારોનાં પુસ્તકોનો લાભ જનસમુદાય લઈ શકે તેવી યોગ્ય ગોઠવણ કરવી.

કરાવ ૧૨ મો.

હાનિકારક રીવાજો દૂર કરવા આગમત.

આ કોનકુરન્સ ઈચ્છે છે કે આપણી જૈન કોમમાં જે જે હાનિકારક રીવાજો છે તે દૂર કરવાને યોગ્ય પ્રયત્ન જાતિના અગ્રેસરો અવશ્ય કરશે. એ સંજોષમાં નીચેના વિષયો પર ધ્યાન ખેંચવાની આવશ્યકતા છે.—

૧. બાળલગ્ન અટકાવવાની ખાસ જરૂર છે, કારણ કે તેના ઉપર શરીર-સંરક્ષણ અને ભવિષ્યની પ્રગતિના બહુ આધાર છે.

૨. વૃદ્ધ વિવાહથી સ્ત્રી જાતિને બહુ અન્યાય થાય છે તેથી તે અટકાવવાની ખાસ જરૂર છે.

૩. એક સ્ત્રીની હૈયાતિમાં બીજી સ્ત્રી કરવાનો રીવાજ જ્યાં જ્યાં હોય ત્યાં ત્યાં બંધ થવા માટે ચતન કરવાની જરૂર છે.

૪. લગ્ન પ્રસંગે મોટી રકમોનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે તે અપ્રસંશનિય છે.

૫. લગ્ન પ્રસંગમાં કુટુંબી ગાવાનો રીવાજ કોઈ કોઈ જગ્યાએ છે તે બંધ થવાની જરૂર છે.

૬. લગ્ન પ્રસંગે આતસબાજી ફાડવાનો રીવાજ જ્યાં હોય ત્યાં તે બંધ કરવાની જરૂર છે, કેમકે તે ધર્મ વિરૂદ્ધ છે.

૭. લગ્ન પ્રસંગે ગણિકાના નાચ કોઈ જગ્યાએ થતા હોય તો તેથી આ કોન્ફરન્સ વિરૂદ્ધ છે.

૮. મરણ પછવાડે કારજ કરવાનો રીવાજ નિંદનીય છે,

૯. અન્ય દેવ દેવીની પૂજા-માનતા કરવાના વહેમી રીવાજો બંધ થવાની જરૂર છે.

ઠરાવ ૧૩ મો.

જૈન કોમની સંખ્યામાં વધારો કરવા બાબત.

(Means to increase and enlarge Jaina Community.)

જૈન કોમની સંખ્યામાં વધારો કરવા તેમજ જૈન વસ્તીનું મરણ પ્રમાણ બીજી કોમની સરખામણીમાં વિશેષ હોવાથી તે ઓછું કરવા આ કોન્ફરન્સ નીચેના ઉપાયો સૂચવે છે:—

(૧) જેઓએ પોતાનો અસલ જૈન ધર્મ તજી બીજા ધર્મ અંગીકાર કર્યો હોય, તેઓને જૈન ધર્મમાં પાછા દાખલ કરવા પ્રયત્ન કરવો.

(૨) ઉચ્ચ વહોળા આયો કે જેઓને જૈન ધર્મ ઉપર રૂચિ હોય તેઓને જૈન ધર્મમાં આપણા પૂજ્ય મુનિમહારાજોની સંમતિ લઈ દાખલ કરવા માટે પ્રયત્ન કરવો.

(૩) આરોગ્યતાના નિયમોનું જ્ઞાન જૈનસમાજમાં બહોળા પ્રમાણમાં ફેલાવવું.

(૪) ગૃહીય વસ્તીવાળા મોટાં શહેરોમાં ગરીબ તેમજ મધ્યમ વર્ગના જૈનો માટે સસ્તા ભારાની ચાલો બાંધવા માટે જૈન શ્રીમંતોનું લક્ષ્ય બેંચવું.

(૫) જૈનોમાં મરણ પ્રમાણ વિશેષ છે તેનાં કારણો શોધવા તથા તે અટકાવવા માટે ઉપાયો સૂચવવા નીચેના ગૃહસ્થોની (મેંઘર વધારવાની સત્તા સાથે) એક ઠમીટી આ કોન્ફરન્સ નીમે છે. ઉક્ત ઠમીટીએ પોતાનો રીપોર્ટ છ માસમાં તૈયાર કરી બહાર પત્રોમાં છપાવવા કોન્ફરન્સના જનરલ સેક્રેટરી

૪૬૨

જૈનધર્મ પ્રશ્નશ્રવ.

રીપર મોઢલી આપવો અને જનરલ સેક્રેટરીએ સૂચના સાથે તે રીપોર્ટ કોન્ફરન્સના અગત્યના અધિવેશનમાં શોધ્ય હરાવ માટે રજુ કરવો.

(૧) હાકટર નાનચંદ કરતુચંદ મોહી L. M. & S.

(૨) હાકટર પુનશી હીરજી મૈશરી L. M. & S.

(૩) ઝવેરી મોહનલાલ મગનભાઈ.

(૪) શાહ નરેન્દ્રભાઈ ભવાનદાસ.

હરાવ ૧૪ મો.

કોન્ફરન્સના અધારણ આખત.

કોન્ફરન્સના અધારણમાં સુધારો વધારો કરવા માટે એક કમીટી (મેમ્બરો વધારવાની સત્તા સાથે) આ કોન્ફરન્સ નીમે છે અને હરાવે છે કે તે કમીટીએ પોતાનો રિપોર્ટ જનરલ સેક્રેટરીપર છ માસની અંદર મોકલાવી આપવો, જનરલ સેક્રેટરીએ તે રિપોર્ટ બહુર પત્રમાં પ્રસિદ્ધ કરવો, અને તે પર જે સૂચના આવે તે સૂચનાઓ સાથે આવતી કોન્ફરન્સમાં રજુ કરવો.

હરાવ ૧૫ મો.

છળ્મિદિરોદ્ધાર આખત.

જૈન પ્રાચીન તીર્થ અને બીજા દેરાસરો જે બુદ્ધા બુદ્ધા સ્થળે આવેલાં છે, તેની પવિત્રતા સંભાળવા માટે તથા છળ્મિતા દૂર કરવાને માટે ખાસ પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. મારવાડમાં અનેક પ્રાચીન સ્થળોમાં આવેલા દેરાસરોનો છળ્મિદ્વાર કરાવવાની ખાસ જરૂર જણાય છે. અને ત્યાં પ્રતિમાછીની પૂજા ન થતી હોય ત્યાં પૂજા થવા માટે શોધ્ય વ્યવસ્થા કરવાની વાકીદે જરૂરીયાત છે.

હરાવ ૧૬ મો.

અન્ય હરાવોને પુષ્ટિ.

આ કોન્ફરન્સ નિરાધિવેશને આશ્રય, છવદયા, સંપૃદ્ધિ વગેરે પૂર્વની કોન્ફરન્સોમાં થયેલા ઉપયોગી હરાવોપર જૈન સમાજનું લક્ષ ખેંચે છે, અને તદ્દનુસાર વર્તવા ભલામણ કરે છે.

ત્યારબાદ પ્રમુખ, રીસેપ્શન કમીટીના ચેરમેન અને વોલન્ટીયર, ડેલીગેટ વિગેરેનો ઉપકાર માતવાના હરાવો પ્રસાર થયા હતા તથા જનરલ અને પ્રાંતિક સેક્રેટરીના કામ માટે ધન્યવાદ આપી તેમને કાયમ રાખવાનો હરાવ કર્યો હતો.

ત્યારબાદ હવે પછીની દશમી કોન્ફરન્સ મુંબઈમાં, અગીઆરમી ઓક્સીઆમાં, તથા બારમી અમૃતસરમાં મેળવવાનો નિર્ણય કરી કોન્ફરન્સ બહુ આનંદ પૂર્વક મોતાનું કાર્ય ખલાસ કરીને અરણાસ્ત કરવામાં આવી હતી.